

أدعية

Du' ā

The Weapon of the Believer

Reseeching, humbly-seeking Allah's

Blessings

a treatise on the status and etiquette of du'a in Islam-by Abu
Ammar Yasir Qadhi. (Abridged by Abdulrahiman Abedeen)

அத் துஆ

*Du' ā and the seeking of protection from Allāh are like weapons,
but the sharpness of a weapon is not sufficient for it to cause effect,
for the person that handles it also plays a role. So whenever the
weapon is a perfect one, having no flaw in it, and the
forearm is strong, and there are no preventing factors,
then it will cause an effect on the enemy...*

Ibn Qayyim al-Jawziyyah

***Note**:- Salawat on Shahabas and others not mentioned herein - readers to recite them

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ
دَاخِرِينَ ﴿٦٠﴾

.40:60- And your Lord has stated: Make Du'a to Me, I will (of a surety) respond to you. Verily, those who are too arrogant to worship Me will enter the Fire of Hell, humiliated.

Note: Yusuf Ali -4434: As this life is not the end of all things, and we are to have its fulfilment in the Hereafter; we have only to pray to the Lord of the Present and Hereafter, and He will hear us, forgive us, guide us, and make our Path smooth. But Pride will have its fall, and its humiliating Punishment:

40:60. உங்கள் இறைவன் கூறுகிறான்: “என்னையே நீங்கள் பிரார்த்தியுங்கள்; நான் உங்க(ள்) பிரார்த்தனை)களுக்கு பதிலளிக்கிறேன். ^அ

இறையே தேவியை மெய் பவசன்தைய: இற
(இற அபவ டய சிவலே ஓலா சிவில) மாவ ம ஈராமினா கர்நு. ம
இற, (இற பூர்வாவத) சிவிலுர் தேவதை.

عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۚ

2:186 - فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

2:186 - When my servants ask thee concerning Me I am indeed close (to them); I listen to the prayer of every suppliant when he calleth on Me; let them also with a will listen to My call and believe in Me; that they may walk in the right way.

2:186. (நபியே!) என் அடியார்கள் என்னைப்பற்றி உம்மிடம் கேட்டால்; “நிச்சயமாக நான் சமீபமாகவே இருக்கிறேன், பிரார்த்தனை செய்பவரின் பிரார்த்தனைக்கு அவர் பிரார்த்தித்தால் விடையளிக்கிறேன்; அவர்கள் என்னிடமே(பிரார்த்தித்துக்) கேட்கட்டும்; என்னையே நம்பட்டும். அப்பொழுது அவர்கள் நேர்வழியை அடைவார்கள்” என்று கூறுவீராக

186- (நபியே!) இவ் வேத மெல் வந்தான் லா ஸுனா விஸ்தாஹான் (உயிர் இவ் மெல் கிடை): “நிச்சய வஸைத்ம லா ஸமீபஸைகில் ஸிபித்னெத். (கபிர்தன் ஹை) லாவ் ஷாராஹா கஹான் சில் ஷாராஹா கர்நத்னெத் ஷாராஹாவில் லா சிலிஹுர் டெத்னெத்”. சிலிஹித் இப்தன் லா வேதம் ஸார்தா கஹ ஸுஹு. லாவ் சிலிஹாஹ கஹ ஸுஹு. (சிலிஹித்) இப்தன் ஷாஹ் லார்தம் ஷத் கர் ஸத்நாஹ.

The divine promise of help and success is contingent upon our striving and faith. Nothing comes to the poltroon and the sceptical idler. Dangers and difficulties, and conflict with Evil are foretold us, and we must meet them with fortitude and courage. Prophet(ﷺ) said: Allaah (ﷻ) is angry with those who do not ask Him for anything (Tirmidhi)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا {4:146}

4:146-Except for those who repent, mend their life, hold fast to Allah, (ﷻ) AND PURIFY THEIR RELIGION as In ALLAH'S SIGHT; if so they will be numbered with the Believers....

Note: Yusuf Ali 652-

Even Hypocrites can obtain forgiveness, on four conditions:

- 1). Sincere repentance, which purifies their mind;
- 2). amendment of their conduct, which purifies their outer life;
- 3). steadfastness and devotion to Allah, ﷻ which strengthens their faith and protects them from the assaults of evil, and
- 4). sincerity in their religion, or their whole inner being, which brings them as full members into the goodly Fellowship of Faith.

4:146. யார் மன்னிப்புக் கேட்டு சீர்திருந்தி, அல்லாஹ்வை (தம் நற்செய்கைகள் மூலம்) கெட்டியாகப் பிடித்து, தங்களுடைய சன்மார்க்கத்தை அல்லாஹ்வுக்காகத் தூய்மையாக்கியும் கொண்டார்களோ அவர்கள் முஃமின்களுடன் இருப்பார்கள்; மேலும் அல்லாஹ் முஃமின்களுக்கு மகத்தான நற்கூலியை அளிப்பான்.

146- එහෙත් (ඔවුන්ගෙන්) කවුරුත් (තමන්ගේ පාපයන් වෙනුවෙන් පසුතැවිලි වී එයින්) ඇත් වී පිළිසකර කරගෙන, අල්ලාහ්ව -(ඔහුගේ නියෝගයන්) ස්ථීර වශයෙන් අල්ලාගෙන තමන්ගේ ධර්මය අල්ලාහ් වෙනුවෙන් මිශ්‍ර නොවූ එකක් බවට පත් කර ගන්නේද, ඔවුන් (සත්‍ය) විශ්වාසවත්තයින් සමගම (ස්තෛහවත්තව) සිටිනු ඇත. මෙවැනි (සත්‍ය) විශ්වාසවත්තයින්ට (පරලොවදී) අල්ලාහ් ඉමහත් වූ (හොඳ) එළවිපාක දෙන්නේය.

(Du'a)- is direct communication with Allaah, (ﷻ) while you reveal and ask the One who is in control, Who knows you better than you know yourself for all that you want. Prophet (sal Allaahu alayhi wa sallam) said: unpleasant matter has been preordained for us,

but only if we do not make du'a to avert it from us. So if du'a is made, then this matter will not occur or be fulfilled, whereas if du'a is left, the misfortune will occur. Another narration in al-Tirmidhi also supports this.

1. அத் துஆ – அல்லாஹ்வுடனான நேரடித் தொடர்பாடல் சாதனம்.

எமது பொறுப்பாளனும், எம்மையே எம்மைவிட நன்கறிந்தவனுமான அல்லாஹ்விடம் நாம் எதைக் கேட்டாலும் அனைத்தையும் அவன் வழங்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றான். நபி(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், “நாம் விரும்பத் தகாத விடயங்களெல்லாம் எமக்கு முன் கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை விட்டும் பாதுகாக்குமாறு நாம் அல்லாஹ்விடம் வேண்டினாலேயன்றி அவை நீக்கப்பட மாட்டாது. எனவே அல்லாஹ்விடம் அவைகளை விட்டும் பாதுகாக்குமாறு இறைஞ்சினால் நிச்சயமாக அவைகளை விட்டும் அல்லாஹ் எம்மைப் பாதுகாப்பான். இல்லையெனில் துரதிஸ்டமான நிகழ்வுகள் எம்மைப் பீடித்தக் கொள்ளும்”.

A Prayer or Du'a

Hadith Qudsi

On the authority of Abu Hurayrah (may Allah be pleased with him), who said that the Messenger of Allah (PBUH) said: Our Lord (glorified and exalted be He) descends each night to the earth's sky when there remains the final third of the night, and He says: **Who is saying a prayer to Me that I may answer it?** Who is asking something of Me that I may give it him? Who is asking forgiveness of Me that I may forgive him? It was related by al-Bukhari (also by Muslim, Malik, at-Tirmidhi and Abu Dawud).

In a version by Muslim the Hadith ends with the words: And thus He continues till [the light of] dawnshines.

2. இறை தியானமும் துஆவும்.

அல்லாஹ் கூறியதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை அபூ ஹுரைரா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், “அல்லாஹ் ஒவ்வொரு இரவினதும் மூன்றில் இறுதிப்பகுதியில் முதலாவது வானத்திற்கு வந்திறங்கி யார் என்னிடம் கேட்போர் இருக்கின்றனர்? நான் அவர்களது அழைப்பிற்கு விடையளிக்கின்றேன் யார் என்னிடம் அவர்களது தேவைகளை முன்வைப்போர் இருக்கின்றனர்? நான் அவர்களது தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கின்றேன். யாராயினும் என்னிடம் பாவமன்னிப்பு வேண்டுவோர் இருக்கின்றனரா அவர்களது பாவங்களை நான் மன்னித்து விடுகின்றேன் என வினவிக் கொண்டிருக்கின்றான்”. (திர்மிதி) முஸ்லிமின் அறிவிப்பில் “இவ்வறிவுப்பை முதலாவது பஜர் உதயமாகும்வரை விடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றான்”. என வந்துள்ளது.

Remembering Allah:

Hadith Qudsi

On the authority of Abu Harayrah (may Allah be pleased with him), who said that the Prophet (ﷺ) said: Allah the Almighty said: I am as My servant thinks I am (1). **I am with him when he makes mention of Me.** If he makes mention of Me to himself, I make mention of him to Myself; and if he makes mention of Me in an assembly, I make mention of him in an assemble better than it. And if he draws near to Me an arm's length, I draw near to him a fathom's length. And if he comes to Me walking, I go to him at speed.

(1) Another possible rendering of the Arabic is: "I am as My servant expects Me to be". The meaning is that forgiveness and acceptance of repentance by the Almighty is subject to His servant truly believing that He is forgiving and merciful. However, not to accompany such belief with right action would be to mock the Almighty.

It was related by al-Buhkari (also by Muslim, at- Tirmidhi and Ibn-Majah).

3. அல்லாஹ்வை நினைவு கூறல்.

அல்லாஹ் கூறியதாக நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை அனஸ் (றழி) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா (றழி)

அறிவிக்கின்றார்கள், எனது அடியான் என்னை நினைவு கூறும் காலமெல்லாம் நான் அவனோடு இருக்கின்றேன், அவன் தனக்குள்ளே என்னைக் கூறிக்கொண்டால் நானும் எனக்குள் அவனை எண்ணிக்கொள்கின்றேன், அவன் ஒரு கூட்டத்தில் என்னை நினைவுகூர்ந்தால் நானும் அவனை விட சிறந்ததாக அவனை நினைவு கூறுகின்றேன், அவன் என்னை நோக்கி ஒரு ஸான் அளவு நெருங்கி வந்தால் நான் அவனை நோக்கி ஒரு முழம் நெருக்கிக்கென்கின்றேன், அவன் என்னை நோக்கி நடந்து வந்தால் நான் அவனை நோக்கி விரைந்து செல்கின்றேன், என் அடியான் எந்நிலையில் நான் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கின்றானோ அந்நிலையில் நான் இருக்கின்றேன், அதாவது, என்மீது அல்லாஹ் அவனது அருளையும் பாவமண்ணிப்பையும் வழங்குகின்றான் என்ற நம்பிக்கையின் நிமிர்த்தம் அவனுக்கு அல்லாஹ்வின் பாவமண்ணிப்பும் அருளும் கிடைக்கப்பெருகின்றன. (புஹாரி, முஸ்லிம், திர்மிதி, இப்னுமாஜா)

Du'a is the only act that repels Predestination:

The Prophet (ﷺ) stated: Nothing repels predestination (qadr) except du'a. (Tirmidi139-hasan gharib, Albani as hasan in his Shahiha -154) In other words, it is possible that a certain misfortune has been decreed for a person, yet, because of the sincerity and quality of his du'a, Allah ﷻ will repel that misfortune from him, and change this decree. So every Muslim should seek refuge in Allah ﷻ from future calamities and misfortunes that might befall him, for that is the only way that he can avoid them.

4. அத் துஆ, கழாகத்தை - இறை நியதியை தடுக்கும் வல்லமை பெற்றது

நபி (ஸல்) அவர்கள்கூறினார்கள் “துஆவைத்தவிர வேறு எந்த ஒன்றும் இறை நிர்ணயத்தை தடுக்கமுடியாது” (திர்மிதி -139, ஹஸன் அல்கரீப், அல்பானி தனது நூலில் ஹஸன் என்கிறார்)

நேற்படி ஹதீஸின் படி அல்லாஹ் தனது நாட்டத்தின் பிரகாரம் ஒரு மனிதனுக்கு துரதிஷ்டமான அல்லது கஷ்டமான ஒரு நிலையை தீர்மானித்திருக்கக் கூடும் எனவே அவர் தான் செய்கின்ற பிறார்த்தினை இறை மன்றாடத்தின் நிமிர்த்தம் அந்நிலை மாற்றப்படலாம் அல்லது அகற்றப்படலாம் எனவே ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் தனக்கு எதிர்காலத்தில் ஏற்படப்போகும் அல்லது நிகழ இருக்கும் பெரும் துன்பங்கள் பேராபத்துக்களை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடவேண்டியது அவசியமாகும். இதற்கான ஒரே வழி துஆவே அன்றி வேறில்லை.

Du'a is the only Act that Changes Predestination:

Not only does du'a repel a future misfortune that might befall a person, it also changes and removes a current calamity and misfortune. The Prophet (ﷺ) stated: Caution will not be of any benefit against predestination, but du'a benefits (matters) that have occurred and that are (yet) to occur. And indeed, du'a meets with a calamity, and fights it until the Day of Judgement.

5. கழாகத்தை - இறை நிர்ணயத்தை மாற்றக்கூடிய வல்லமை கொண்டது துஆ ஒன்றே

ஒரு மனிதன் செய்கின்ற பிரார்த்தனை அவனுக்கு நிகழ இருக்கும் துரதிஷ்டங்களை தடுக்கும் வல்லமையை மாத்திரமல்ல மாறாக அவற்றை நீக்கி மாற்றீடுகளை ஏற்படுத்தும் சக்தியையும் கொண்டுள்ளது. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “ஒருவர் மேற்கொள்கின்ற தற்காப்பு அவருக்கு எதிராக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் கழாகத்ருக்கு எதிராக எந்த ஒரு நன்மையையும் கொண்டுவரமாட்டாது மாறாக அவர் செய்கின்ற பிரார்த்தனை அவருக்கு ஏற்படுகின்ற அல்லது ஏற்பட இருக்கின்ற

துன்பங்களுக்கு எதிராக நன்மைகளை ஏற்படுத்தும் இதற்காக குறித்த துன்பத்தோடு மறுமை வரை அம்மனிதனுக்காக வேண்டி போராடிக்கொண்டே இருக்கும்”.

Divine Decree

There are a number of ahadith that clarify this point. For example, Mu'adh ibn Jabal reported that the Prophet (ﷺ) said: “Caution will be of no benefit against Divine Decree, but du'a benefits all things, whether they come down or not. I therefore advise you to make du'a, O servants of Allah. (ﷺ)

So no matter how cautious a person is, he cannot escape what is written for him, simply because Allah (ﷻ) controls everything, and nothing escapes His Knowledge or Power. However, by turning to Allah (ﷻ) through du', it is possible to avert something that might have been decreed. Salman al-Farsi (ra) narrated that the Prophet (ﷺ) said: “Nothing repels Divine Decree except du'a, and nothing increases one's life-span except good deeds.

This hadith informs us in no uncertain terms that the only way that we can repel some Divine Decree is through the means of du'a. So it is possible that some unpleasant matter has been preordained.

So no matter how cautious a person is, he will not be able to save himself from Allah's (ﷻ) decree. The only way that he can repel a calamity that has befallen him, or will befall him, is by resorting to du'a. The Prophet (ﷺ) stated that it is as if the du'a rises up and fights the calamity, defending the person who made the du'a from this calamity until the Day of Judgement.

6. கழா கத்ர் - இறைநியதி

அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பு தொடர்பாக நபி (ஸல்) அவர்கள் பல ஹதீஸ்களை கூறியுள்ளார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “இறை நியதிக்கு புறம்பாக எந்த முயற்சியும் பயனளிக்காது. ஆனால், துஆ மாத்திரம் அணைத்திற்கும் பயனளிக்கக்கூடிய சக்தியை கொண்டுள்ளது. எனவே அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை புரியுமாறு உங்களுக்கு உபதேசிக்கின்றேன்”.

எனவே எவ்வளவுதான் ஒரு மனிதன் கவணமாகவும் நிதானமாகவும் இருந்தாலும் சரியே அவனுக்கு எழுதப்பட்டதில் இருந்து ஒரு போதும் தப்பித்து விட முடியாது ஏனெனில் அல்லாஹ்வேதான் அணைத்தையும் கட்டுப்படுத்துகின்றான் அவனது அறிவு சக்தி வல்லமைகளை விட்டும் எதுவும் தப்பித்து விட முடியாது எவ்வாறாயினும் துஆவினுடாக அவன்பால் திரும்புவதன் மூலம் எமக்கு நிகழ இருக்கின்ற துன்பங்களில் இருந்து அவன் எம்மை பாதுகாப்பான் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஸல்மானுல் பாரிசி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “துஆவை தவிர வேறு எந்த ஒன்றும் ஒரு மனிதனுக்கு இறைவன் நிர்ணயித்த விதியை தடுக்கமுடியாது. அவ்வாறே ஒருவன் செய்கின்ற நற்காரியத்தை தவிர வேறு எந்த ஒன்றும் ஒரு மனிதனின் ஆயுலை அதிகரிக்கச்செய்யாது”.

இந்த ஹதீஸ் எமக்கு உணர்த்துவது “துஆ” ஒன்றேதான் இறை நியதியை மாற்றுவதற்கு நாம் பயன்படுத்தும் ஓர் சிறந்த ஆயுதமாகும். மனித வாழ்வில் விரும்பத்தகாத சில விடையங்கள் நிகழலாம் அவை இறை நியதியாகவே அமையப்பெறுகின்றன. எனவே எவ்வளவுதான் ஒரு மனிதன் தனக்குத்தானே தற்காப்புகளை மேற்கொண்டாலும் கூட அது இறை நியதியை வெள்ள முடியாது, அவனுக்கு நிகழ்ந்த அல்லது நிகழ இருக்கும் சோதனைகளில் இருந்து தன்னைக்காத்துக் கொள்வதற்குரிய ஒரே வழிமுறை துஆவே அன்றி வேறில்லை. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “ஒரு மனிதன் செய்கின்ற பிரார்த்தனை மேலெழுந்து சென்று அவனுக்கு எதிராக நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதியுடன் போராடும் இந்தப்போராட்டம் மறுமை வரை தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் என்றார்கள்”.

To Cry Out Loud in Public.

Although crying is covered in the etiquette of du'a, a person must avoid excessive crying, or crying out loud, when he is in front of others. In some mosques, the entire congregation weeps and wails with a loud voice, such that it is possible to hear them from a long distance away. People flock to these mosques just because it is known that the congregation will cry. Such attitudes and habits are in contradiction to the Sunnah of the Prophet (ﷺ) and the practice of the pious predecessors. A person should try to control his crying in front of other people, for it is a private act of worship between him and his Creator. If, however, a person is overcome with emotion and cannot control himself, then he is excused, but it is a mistake to make it a continual habit in public.

7. துஆவின் போது உரத்த குரலில் அழுதல்

அழுகை துஆவின் பகுதிகளுக்குள் உள்வாங்கப்பட்டாலும் ஒரு மனிதன் பிரார்த்தனை செய்கின்றபோது மற்றவர்களின் முன்னிலையில் உரத்த குரலில் அழுவதை தவிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். சில பள்ளிவாயல்களில் பிரார்த்தனைகளின் போது அனைவருமாக இணைந்து அழுகின்றனர். நெடுந்தூரங்களில் இருந்து செவிமடுக்கக் கூடிய அளவு அழுகைக் குரல் மேலெழுகின்றது, மக்களது இவ்வாறான நடத்தைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் நபியவர்களின் வழிகாட்டல்களான ஸுன்னாவிற்கும் நேர்வழி சென்ற முன்னோர்களின் வழிகாட்டல்களுக்கும் புறம்பான செயற்பாடுகளாகும். எனவே ஒரு மனிதன் மற்றவர்களோடு அல்லது மற்றவர்கள் முன்னிலையில் இருக்கின்றபோது தனக்கு ஏற்படுகின்ற அழுகையை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும் இந்நிலையில் ஒரு மனிதன் தனது உணர்வுகளை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது போனால், தன்னை உணராமலேயே அழுகையை வெளிப்படுத்தினால் அவர்மீது குற்றமில்லை ஆனாலும் இந்நிலை தொடர்ந்தேர்ச்சியாக இருக்காது தன்னை தற்காத்துக்கொள்வது அவசியமாகும்.

The Reward of Du'a is guaranteed

Jaabir ibn Abdillah stated that the Prophet (ﷺ) said: “There is no person who asks Allah(ﷻ) for anything except that Allah (ﷻ) gives it to him, or keeps away from him a similar evil, as long as he does not ask for something evil or for breaking the ties of kinship”. At this, a person said to the Prophet (ﷺ): In that case, we will ask for plenty. The Prophet (ﷺ) responded: “ Allah(ﷻ) (is even) more plentiful!”

In this hadith, there is clear proof of the fact that Allah(ﷻ) has taken upon Himself a promise to respond to the du'a of every person who asks Him, with the condition that the person who is asking Allah(ﷻ) fulfils the conditions of du'a. In this case, Allah (ﷻ) will either give him what he asks for, or avert from him an evil of an equivalent nature to the good that he was asking for, as long as he does not ask for an evil.

So what excuse does a person have in not making du'a to Allah (ﷻ)! No matter what the outcome of his du'a is, it will only for his benefit. Ibn Hajr stated: “ Every single person that makes du'a will be responded to, but the actual responses are different. Sometimes, the exact matter that was prayed for is given, and sometimes, something equivalent to it is given”

8. துஆவிற்கான உத்தரவாதம்

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக ஜாபிர் பின் அப்துல்லாஹ் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்விடம் எத்தேவையை முன்வைத்தாலும் அல்லாஹ் அவற்றை நிச்சயம் நிறைவேற்றுவான் அல்லது, அவன் கேட்காதவற்றைக்கொண்டு அதற்கு பகரமான ஒன்றை அவனுக்கு வழங்குவான் அல்லது

உறவுகளை முறித்து வாழ்வதன் குற்றத்திற்கான பதிலீடாக அதனை ஆக்கிக்கொள்வான் அவ்வேளை ஒரு மனிதர் கேட்டார் நாம் அல்லாஹ்விடம் அனைத்தையும் கேட்கின்றோமே, என்ற போது நபி (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ் அனைத்திலும் நிறைவானவன் என பதிலளித்தார்கள்”

மேற்படி ஹதீஸின் படி எந்த ஒரு அடியானும் பிரார்த்தனைக்கான நிபந்தனைகளை பூரணபடுத்திய நிலையில் அல்லாஹ்விடம் செய்கின்ற பிரார்த்தனைக்கு நிச்சயம் பதிலளிப்பதாக அவன் தனக்குத்தானே வாக்குறுதி அளித்துக்கொள்கின்றான். இங்கு அல்லாஹ் அடியானின் பிரார்த்தனைக்கு பதிலளிப்பது ஒன்றில் நேரடியாகவே அவனின் வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றுவதாகவோ அல்லது அவன் கேட்கின்றவற்றிட்கு பதிலாக அவனுக்கு ஏற்பட இருக்கும் தீங்குகளை நீக்குவதாகவோ அமையலாம்.

எனவே ஒரு அடியான் பிரார்த்திக்காத நிலையில் என்ன விளைவைத்தான் மனிதனால் பெற முடியும்? உண்மையில் அவன் எவ்வித மன்னிப்பையும் பெற முடியாது. ஒரு மனிதன் செய்கின்ற பிரார்த்தனையின் வெளிப்பாடு நண்மையைத்தவிர வேறு எந்த ஒன்றும் இல்லை. இமாம் இப்னு ஹஜர் ரஹ் அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள். “எந்த ஒரு தனிமனிதனும் செய்கின்ற பிரார்த்தனைக்கு அல்லாஹ்விடம் பதிலளிக்கப்படும் ஆனால், அந்த பதிலின் உண்மை நிலை வேறுபடலாம். சில வேளை அவர்கள் எந்த விடயத்தைக் கேட்கின்றார்களோ அது நேரடியாகவே வழங்கப்படும் அல்லது அவற்றிற்கு மாற்றீடாக அதற்கு நிகரான ஒன்று வழங்கப்படும்.

Du'a is one of the easiest acts of worship

After reading all of these great benefits of du'a, one might presume that it is one of the most difficult acts of worship, for surely an act with so many rewards and benefits cannot be an effortless act !.
(Madarij al-Salikin, 2/229)

In fact, quite the contrary is true. Du'a is one of the easiest acts of worship, for how much energy does it require ? And how much time does it take up?

Du'a is not confined to a certain place, or a certain time, or a routine or mode. Rather all persons, whether male or female, old or young, rich or poor heart and a humble soul., scholar or worshipper, can make du'a at all times, and in all places. All that is needed is an attentive heart and a humble soul.

9. அத் துஆ - மிக இலகுவான வணக்கம்

துஆவினால் கிடைக்கப்படுகின்ற பெரும் நண்மைகளை ஒருவன் வாசிக்கின்றபோது இவ்வாறான உயர் நண்மைகளும் அந்தஸ்துகளும் சாதாரணமாக இலகுவான செயற்பாடுகளால் அடையப்பெற முடியாது எனக்கருதுவான். உண்மையில் இந்த சிந்தனையும், எண்ணமும் சரியானதாக நியாயமானதாக இருக்கலாம் ஆனாலும் அது ஓர் இலகுவான, அனைவராலும் செய்யமுடியுமான சாதாரண ஓர் வணக்கமாகும். அதற்காக வெளியிடுகின்ற சக்தியும், காலநேரமும் மிகக்குறைவானது.

துஆ ஓர் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கோ, குறித்த காலத்திற்கோ, குறித்த நேரத்திற்கோ, குறித்த நபர்களுக்கோ, குறித்த விடையத்திற்கோ வரையறுக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக எந்த ஒரு நபராலும்: ஆணோ, பெண்ணோ இளைஞனோ, வயோதிபனோ, செல்வந்தனோ, ஏழையோ, கடினசித்தம் கொண்டவனோ, சாந்தமான உள்ளம் கொண்டவனோ, யாராக இருந்தாலும் எந்த இடத்தாலும் எந்தக் காலத்திலும் எந்த நிலையிலும் மேற்கொள்ளக்கூடிய ஓர் வணக்கமாகும். இதற்கு தேவையான ஒன்று பணிவான ஆன்மாவும் உறுதியான உள்ளமுமேதான்.

To Make Excessively Long Du'as in Congregation

Another common mistake that occurs in congregation is that the Imam prolongs the du'a to an unnatural extent. He might stand up to an hour, invoking Allah(ﷻ), while the people behind him become impatient and annoyed. The Imam must take into account that there are women and children, the sick and the weak, all behind him. He must be concerned for their needs as well. Hence why the Prophet (ﷺ) prohibited Mu'adh from reciting a long surah while he was Imam, and he stated that this would cause hardship upon the Muslims. Likewise, the du'a that is done in congregation should be of a moderate length, and cater to the needs of the whole community.

10. மிதமிஞ்சிய வகையில் நீண்ட நேரம் கூட்டாக பிரார்த்தனை புரிதல்.

கூட்டாக செய்கின்ற பிரார்த்தனையில் இடம்பெறுகின்ற தவறு, இமாம் மிதமிஞ்சிய வகையில் மிக நீளமான பிரார்த்தனை புரிவதாகும். மக்கள் பொறுமை இழந்து தமது அதிர்ப்தியை வெளியிடுக்கின்ற அளவிற்கு இமாம் மிக நீண்டநேரம் நின்று பிரார்த்தனை செய்கின்றார் இது உண்மையில் ஆரோக்கியமான ஒன்றல்ல தனக்கு பின்னால் பெண்கள் சிறுவர்கள் வயோதிபர்கள் மற்றும் நோயாளிகள் நிற்கின்றனர் என்பதனை கவணத்திற்கொண்டு அவர்களுடைய தேவைகள் விருப்பங்களையும் கவணத்திற்கொள்ள வேண்டும். நபி (ஸல்) அவர்கள் முஆத்பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் இமாமத் செய்கின்றபோது தொழுகையில் மிக நீண்ட சூராக்களை ஓதியதை தடுத்ததுடன் இது தொழுகையாளிகளான முஸ்லிம்களுக்கு அசௌகரியத்தை ஏற்படுத்தும் எனக்கூறிய உபதேசத்தை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக கூறலாம் மேற்படி வழிகாட்டல்கள் கூட்டுப்பிரார்த்தனைகளிலும் கவணத்திற்கொள்ளப்படவேண்டும்

Raising One's Hands

Amongst the etiquette of du'a that is known by all Muslims, young or old, is that of raising one's hands while making du'a. In fact, the raising of one's hands during du'a has been narrated in so many different traditions that Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah said: "As for the Prophet (ﷺ), raising his hands in du'a, then this has been narrated in so many ahadith that they cannot be counted !".

Of these ahadith is that of Abu Musa al-Asha'ari, who narrated: "The Prophet (ﷺ) made a du'a, and I saw him raise his hands, until I could see the whiteness of his armpits".

Furthermore Salman al-Farsi said that the Prophet (ﷺ) said:" Indeed, Allah(ﷻ) is Shy and Beneficent. He is shy when his servants raises his hands to Him in a du'a, to return them empty, disappointed.

Subhan Allah! The Lord of the Creation feels shy when one of His servants lifts his hands up to Him to make du'a! Verily, hearts are filled with love and awe at the Generosity and Beneficence of Allah. (ﷻ)

It is important that one's arms face upwards, and not the back of one's hands. Malik ibn Yasar narrated that the Prophet (ﷺ) said:"If you ask Allah(ﷻ), then ask Him(ﷻ) with the palms of your hands outwards, and not with the outward portion of the hands (ie. with the palms facing down" It is not befitting for a person to ask with his palms facing down, for it is a sign of arrogance, and an indication that he is not really in need of His request.

There are three different types of motions that are narrated from the Companions. The first type is to point with one's finger, without unnecessarily lifting one's hands. This action is done when one asks

for forgiveness, or makes a general dhikr (remembrance of Allah (ﷻ)) or while making a du'a during the khutbah (sermon), or during the tashahhud (that part of the prayer said in the final sitting position of each cycle of two rakat).

The second type is to raise one's hands to the level of one's shoulders, with the palms facing up. This is done for regular du'as that one makes at any time.

The last type of action is only done in extremely severe circumstances, such as asking for rain after a drought, or seeking protection from an imminent enemy attack. In this case, the hands are stretched forth towards the sky, without joining the two palms together. When this is done, a person's armpits become exposed due to the severity of the stretching.

This is affirmed by the narration of Ibn Abbas, who said: "The asking (of any du'a should be accompanied by) raising your hands to the level of your shoulder, or around that level. The seeking of forgiveness (istighfar) (should be accompanied by) pointing with one finger (ie. the forefinger). Petitioning (is done by) stretching forth your hands totally (above the head, such that the armpits are exposed)". (Abu Dawud 1486)

The general rule is that when a person makes du'a, he should raise his hands. However, there is one case in which the Prophet (ﷺ) did not raise his hands, and that was during the Friday khutbah. So for the du'a during the khutbah, it is not Sunnah for the Imam or the people to raise the hands, except if the person giving the khutbah makes a special prayer for rain (istisqa), for it is Sunnah to raise one's hands for the particular du'a.

Also, it is not Sunnah to raise one's hands for the general du'as of the day, such as the du'a for entering a mosque and house, and for exiting them.

As for the exact manner in which the hands should be raised, then note that they should be raised to the level of the shoulders, and placed together. One can either turn one's palms towards the sky (or turn the palms to face one's own face, in which case the back of the hands will face away from him).

11. பிரார்த்தனைகளின்போது கையேந்துதல்

பிரார்த்தனை செய்கின்ற வேலையில் பெரியோராயினும் சிறியோராயினும் வயோதிபராயினும் நோயாளியானும் தேக ஆரோக்கியம் கொண்டவராயினும் சரி அனைவரும் கைக்கொள்ளும் ஒரு சிறந்த வழிமுறை கையேந்துதலாகும். உண்மையில் பிரார்த்தனையின்போது கையை ஏந்தும் முறை தொடர்பாக பல அறிவிப்புகள் பலவிதமாக கற்றுத்தருகின்றன. ஷெய்குல் இஸ்லாம் இமாம் இப்னு தைமிய்யா (றஹ்) அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள் துஆவின்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது கைகளை உயர்த்தி இருக்கின்றார்கள் என்ற விடயம் அதில் கவணம் செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது என்ற அளவிற்கு பல ஹதீஸ்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

மேலும் சல்மானுல் பாரிஸி (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன்னிடம் கையேந்துபவர் விடயத்தில் வெட்கம் அடைகின்றான், அன்பு கொள்கின்றான். அவனுடைய அடியான் யாதாயினும் ஒன்றை வேண்டி அவனிடம் பிரார்த்தித்து பின் அதற்குரிய பதிலை வழங்காத நிலையில் அடியானது கரங்களை வெறுமையாக விடுவதையிட்டும் அல்லாஹ் வெட்கம் அடைகின்றான் சுப்ஹானல்லாஹ்! தனது அடியார்களில் ஒருவன் தன்னிடம் பிரார்த்தித்தமைக்காக கையேந்தியமைக்காக படைப்பாளன் வெட்கம் அடைவதா? உண்மையில் அல்லாஹ்வின் தாராளத்தன்மையினாலும் அவன் வழங்கும் நன்மைகளின் நிமிர்த்தமும், அன்பினாலும், அச்சத்தினாலும் உள்ளங்கள் நிறைகின்றன.

எனவே பிரார்த்தனை செய்கின்றபோது ஒருவனுடைய கரங்கள் மேல் நோக்கி இறைவனை நோக்கிய வண்ணம் இருக்கவேண்டியது அவசியமாகும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக மாலிக் பின் யஸார் (ரலி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், “நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்தால் உங்களது உள்ளங்கைகளை இறைவனிடமே மேல் நோக்கி திருப்பிய வண்ணம் கேளுங்கள் நீங்கள் கைகளை கீழ்நோக்கி தாழ்த்தாதீர்கள் ஏனெனில் கைகளை கீழ்நோக்கி கேட்கின்ற பிரார்த்தனைகளின் மூலம் எவ்வித பயனையும் நன்மையையும் அடைந்து கொள்ள முடியாது. ஏனெனில், அது தற்பெருமைக்கும் அவன் முன்வைக்கின்ற வேண்டுகோளில் எவ்வித தேவையும் அற்றவன் என்பதற்கும் அடையாளமாகும்.

துஆவிற்காக கையேந்துகின்ற முறைகளில் மூன்று வெவ்வேறான முறைகள் நபித்தோழர்களால் அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

01. கையை உயர்த்தாது விரலால் சுட்டிக்காட்டுதல்:- இது ஒன்றில் ஒருவர் மற்றவரிடத்தில் மண்ணிப்பை வேண்டுகின்ற வேளை, அல்லது பொதுவான திக்ர் செய்கின்ற வேளையில் அல்லது குத்பா நிகழ்த்துகின்றவேளை அல்லது அத்தஹிய்யாத்தில் இருக்கின்ற வேளையில் இவ்வாறு செய்யலாம்
02. உள்ளங்கையை வாளை நோக்கி மேல் உயர்த்திய வண்ணம் தனது இரு கரங்களையும் தோல் புயம் அளவிற்கு உயர்த்துதல்:- இது பொதுவாக ஒரு மனிதன் செய்கின்ற பிரார்த்தனையில் கையேந்த வேண்டிய முறையாகும்
03. இது மிக கஷ்டமான துன்பகரமான மிக நிர்க்கதியான நிலைகளில் மாத்திரம்கையேந்தும் முறையாகும் உதாரணமாக வரட்சியான நிலையில் மழைவேண்டி பிரார்த்திக்கின்றபோது அல்லது எதிரிகள் தாக்க வருகின்ற வேளையில் அவர்களிடம் இருந்து பாதுகாக்குமாறு மன்றாடும் வேளை இவ்வாறான நிலைகளில் பிரார்த்திக்கின்றபோது தனது இரு கரங்களையும் ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்காது அக்குல் பகுதி முழுமையாக

வெளித்தெரியும் வண்ணம் கைகளை முன்னே நீட்டி
வானத்தை நோக்கி உயர்த்த வேண்டும்.

மேற்படி முறைகள் இப்பனு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களது
அறிவிப்பின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது, எந்த
ஒரு துஆவின் போதும் ஒரு முஸ்லிம் தனது கரங்களை
தோள்புயம் அளவிற்கு உயர்த்த வேண்டும். இஸ்திஃபார்
செய்கின்றபோது விரலால் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும், கஸ்டமான
நிலைகளில் பிரார்த்திக்கின்றபோது அக்குல் பாகம் முழுமையாக
வெளித்தெரியும் வண்ணம் தலைக்கு மேலாக இரு கைகளையும்
முன்னே நீண்ட வானை நோக்கி உயர்த்த வேண்டும்.
(அபுதாவுத் -1486)

பொதுவாக ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்கின்றபோது தனது இரு
கரங்களையும் உயர்த்த வேண்டும். எனினும், வெள்ளிக்கிழமை
இமாம் குத்பா ஓதும் போது அவர் பிரார்த்தனை செய்யும்வேலை
இமாமோ ஏனையோரோ கைகளை உயர்த்தவேண்டிய அவசியம்
இல்லை ஏனெனில் அவ்வாறு எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் நபி
(ஸல்) அவர்கள் செய்துகாட்டவில்லையாதலால் அது ஓர்
சுன்னாவும் அல்ல. அவ்வாறே நபி (ஸல்) அவர்கள் காட்டிய
சந்தர்ப்ப துஆக்களை ஓதுகின்ற வேளைகளிலும் கையேந்த
வேண்டிய அவசியம் இல்லை ஏனெனில் அவ்வாறு நபி
வழிகாட்டலில் அமையப்பெறவும் இல்லை உதாரணமாக
பள்ளியில் நுழையும்போது, மலசலகூடம் செல்லும்போது, காலை
மாலை துஆக்கள் போன்றவற்றை கூறலாம்.

**To Cry - One of the ways in which sincerity is shown in du'a is
through crying. This brings about a feeling of humility in front of
Allah, (ﷻ) and shows the importance of one's request. It displays the
great need that the servant has from his Lord, and that he can never
be without His help and aid.**

Once, the Prophet (ﷺ) recited some verses from the Qur'an, including
the Prophet Ibrahim's statement: "O my Lord! These (idols) have
caused many people to go astray, so whoever follows me is of me,
and whoever disobeys me, then (even then) you the Most Forgiving,
Most Merciful.

And the Prophet Isa's statement: If you punish them, then they are Your servants. And if You forgive them, then You are the One of Honour, the All-Wise.

After reciting these verses, the Prophet (ﷺ) said: "O Allah!(ﷻ) My Ummah, My Ummah!" and he started crying. Allah(ﷻ) said to the Angel Jibril, " O Jibril, go to Muhammad – and your Lord knows- and ask him what makes him cry?

So Jibril went to the Prophet (ﷺ) and asked him. The Prophet (ﷺ) responded that he was crying out of concern for his followers, just like Ibrahim and Isa were concerned for their followers, and Allah(ﷻ) knew why he was crying, without having to ask Jibril.

So Allah(ﷻ) said , " O Jibril ! go to Muhammad and say: "We will please you regarding your followers, and will not cause you grief."

12. பிரார்திக்கும்போது அழுதல்.

அழுகை என்பது பிரார்த்தனைகளின்போது ஒரு அடியான் தனது உண்மை நிலையை வெளிக்கொனருகின்ற வழிமுறைகளில் ஒன்றாகும். இது அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் ஒருவன் வைத்திருக்கவேண்டிய பணிவுத்தன்மையை வெளிக்கொனர்வதுடன் நாம் முன்வைக்கின்ற வேண்டுகோளின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. மேலும் ஒரு அடியான் தனது எஜமானின்பால் எந்தளவு தேவையுடையவனாக இருக்கின்றான் மேலும் அவனது உதவி இன்றி ஒருபோதும் இருந்து விட முடியாது என்பதையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஒரு முறை நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வரும் அல்குர்ஆன் வசனத்தை ஓதிக்கொண்டிருந்தார்கள். "இறவை இந்த விக்கிரகங்கள் மக்களை தவறான முறையில் இட்டுச்செல்கின்றன எனவே யார் என்னை பின்பற்றுகின்றார்களோ அவர்கள் என்னைச் சார்தவர்கள் மாறாக எனக்கு யார் அடிபணியவில்லையோ நீதான் பாவங்களை மண்ணிக்கக்கூடியவன் மிகவும் இரக்கமுடையவன். நீ அவர்களை தண்டித்தாள் அவர்களும் உனது அடியார்களே, நீ அவர்களை

மண்ணித்தால் நீ மிகவும் கண்ணியமானவன் யாவற்றையும் நன்கறிந்தவன். இவ்வசணத்தை ஓதியபின் நபி (ஸல்) அவர்கள் இறவை எனது சமூகம், எனது சமூகம் எனக் கூறி அழ ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். அவ்வேளை அல்லாஹ் ஜிப்ரீலை (அலை) அழைத்து (அல்லாஹ் அனைத்தையும் நன்கறிந்தவன்) நபி (ஸல்) அவர்களை அழ வைத்தது என்ன? என கேட்டுவருமாறு அனுப்பி வைத்தான் ஜிப்ரீல் (அலை) அவர்கள் நபியவர்களிடம் வந்து கேட்ட வேளை நபியவர்கள் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்கள். “இப்றாஹீம் மற்றும் ஈஸா (அலை) அவர்கள் தனது சமூகத்தின் நிலை பற்றி சிந்தித்தது போல் நானும் எனது சமூகத்தின் நிலையை என்னி அழுதேன் எனக்கூறினார்கள்”.

To Pray Quietly

While making du’a, a person should not pray loudly, so that others can hear him. The proper way to make du’a is in a subdued voice, as Allah(ﷻ) mentions: While making du’a, a person should not pray loudly, so that others can hear him. The proper way to make du’a is in a subdued voice, as Allah(ﷻ) mentions: “Call upon your Lord with humility, and in secret. Verily, He does not like the aggressors.

That is why Allah(ﷻ) praised the du’a of Zakariyya when He described it as: “When he made a du’ to his Lord in secret (or privately).”

This principle is also mentioned in a hadith. Once, the Companions were travelling, and loudly engaging in dhikr (remembrance of Allah(ﷻ)). The Prophet (ﷺ) said:” O people! Be gentle on yourselves, for you are not calling someone who is deaf or absent. Rather you are calling the One Who hears everything, Ever close. Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah delved into the wisdom of making du’a silently, and mentioned a number of benefits to this.

Firstly, it is a sign of strong imam, as the person demonstrates that he firmly believes that Allah (ﷻ) can hear even the quietest of prayers and thoughts.

So the Companions of the Prophet (ﷺ) understood the importance of saying a du'a silently. Ibn Abbas stated: A silent du' a is seventy times better than a loud one!" 149.

And it has even been narrated that Ibn Masud once forced a group of people out of the masjid because they were raising their voices loudly while remembering Allah(ﷻ). In this respect he said : " I don't think except that you are innovators."

13. அமைதியாக பிரார்த்தித்தல்

துஆக் கேட்கும்போது மற்றவர்களுக்குக் கேட்கும்படியாக உரத்த குரலில் கேட்கக் கூடாது. பிரார்த்திப்பதற்குரிய சிறந்த வழி அமைதியாக தாழ்ந்த குரலில் கேட்பதுவேயாகும். இதனை அல் குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. "நீங்கள் உங்கள் இறைவனை பணிவுடனும், தாழ்ந்த குரலிலும் அழையுங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறுவோரை விரும்புவதில்லை". எனவேதான் அல்லாஹ் அல் குர்ஆனில் நபி ஸகரிய்யா (அலை) அவர்கள் பற்றிப் பேசும்போது "அவர் தாழ்ந்த குரலில் அல்லாஹ்வை அழைத்தபோது....." என வர்ணிக்கின்றான். இந்த ஒழுங்கு முறையையே நபி (ஸல்) அவர்களும் பின்வருமாறு கூறினார்கள். ஒருமுறை ஒரு நபித்தோழர் பயணித்துக்கொண்டே திக்ரையும் சத்தமாக ஓதிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள் "மக்களே! நீங்கள் நடுத்தரமாக இருந்துகொள்ளுங்கள், நீங்கள் செவிடனையோ மறைவாக உள்ளவனையோ அழைக்கவில்லை, மாறாக அனைத்தையும் தெளிவாக கேட்கக்கூடிய எப்போதும் நிலையாக இருக்கக்கூடியவனையே அழைக்கின்றீர்கள் எனக்கூறினார்கள்". ஷெய்குல் இஸ்லாம் இமாம் இப்னு தைமிய்யா (றஹ்) அவர்கள் துஆவை அமைதியாகக் கேட்பதன்

யதார்த்தத்தைக் குறிப்பிட்டு அதானல் ஏற்படும் நன்மைகளையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“அது உறுதியான ஈமானின் அடையாளமாகும். இவ்வாறு அல்லாஹ்வை தாழ்ந்த குரலில் அழைக்கின்ற அடியான் “அல்லாஹ் மிகத் தாழ்ந்த குரலில் கூறப்படுகின்றவற்றையும் மனதில் தோன்றக்கூடிய எண்ணங்களையும் சரி அனைத்தையும் அறிந்து கொள்கின்றான் என உறுதியாக நம்பிக்கை கொள்கின்றான்”. எனவேதான் அன்னலாரின் அருமைத் தோழர்களும் அமைதியாக தாழ்ந்த குரலில் பிரார்த்திப்பதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திருந்தார்கள். இதனை இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்கள் குறிப்பிடும்போது “தாழ்ந்த அமைதியான குரலில் கேட்கப்படுகின்ற பிரார்த்தனை உரத்த குரலில் சத்தமாகக் கேட்கும் பிரார்த்தனையிலும் எழுபது மடங்கு சிறந்தது எனக் கூறினார்கள்”. ஒரு முறை இப்னு மஸ்ஹத் (றழி) அவர்கள் பள்ளியில் உரத்த குரலில் திக்ர் செய்து கொண்டிருந்தவர்களை பள்ளியை விட்டும் துரத்திவிட்டுக் கூறினார்கள் “ உங்களை நான் பித்அத்வாதிகளாகவே கருதுகின்றேன் எனக் கூறினார்கள்”.

Acknowledging one's Sins

Part of the etiquette of du'a is to acknowledge one's shortcomings and sins in front of one's Creator. This is also a means of properly worshipping Allah(ﷻ).

14. பாவத்தை அல்லது தான் செய்த குற்றத்தை ஒத்துக் கொள்ளல்.

துஆவிற்கான ஒழுங்கு முறைகளில் ஒன்றுதான் ஒருவர் தான் செய்த குற்றத்தை அல்லது தவறை ஒத்துக் கொள்வதாகும். ஏனெனில் இதுவும்கூட ஓர் வகையில் அல்லாஹ்வை நெருங்குவதன் ஓர் வழி முறையாகும்

To implore Allah(ﷻ) Earnestly

Continued within the etiquette of du'a is that a person implore Allah (ﷻ), and beseech Him. This sense of urgency is demonstrated in the Sunnah of the Prophet (ﷺ). A'ishah reported that when the Prophet (ﷺ) was afflicted with magic, he made du'a, then he made du'a, then he made du'a.¹⁵⁴ This incident demonstrates a sense of urgency and insistence that is needed while making du'a.

Additionally, we find this same characteristic in many of the du'as that the Prophet (ﷺ) used to make. For example, he (ﷺ) would pray: O Allah! (ﷻ) Forgive me all (my sins) that I have already done, and will do (in the future), and what I have done in private, and what I have done in public, and all (sins) that you know from me.¹⁵⁵

Now, it was possible to just say, 'Forgive all my sins', and the meaning would have been the same. However, in this beautiful prophetic du'a, there is a strong sense of urgency – of imploring Allah (ﷻ), and beseeching Him, of pleading to Him, and insisting on this forgiveness. All of this not conveyed in the simple phrase, 'Forgive my sins.'

12. பச்சாதாப்பபட்டு அல்லாஹ்விடம் மன்றாடுதல்.

ஒருவன் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றவேலை தான் செய்த தவறுகள் குற்றங்களை எண்ணி பச்சாதாப்பபட்டு அல்லாஹ்விடம் மன்றாடுவதும் துஆவினுடைய ஒழுங்கு முறைகளில் ஒன்றாகும். இந் நடைமுறையை நபி (ஸல்) அவர்களது வழிமுறைகளிலும் காணலாம். அன்னை ஆயிஷா (றழி) அவர்கள்

அறிவிக்கின்றார்கள் “நபி (ஸல்) அவர்கள் கஷ்டங்களால் அல்லது ஏதேனும் துன்பங்களால் பீடிக்கப்படுகின்றபோது அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திப்பார்கள் பின்னர் மீண்டும் மீண்டும் பிரார்த்திப்பார்கள்”. இது ஒருவன் துஆச்செய்கின்றபோது எந்தளவு உணர்வுபூர்வமாகவும் தயவு கூர்ந்தும் தனது தேவைகளை

முன்வைக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகின்றது. இது போன்ற பல நிகழ்வுகளை நபி (ஸல்) அவர்களது வாழ்வில் நாம் கான முடியும். உதாரணமாக நபி (ஸல்) அவர்கள் முன்பின் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட நபியாக இருந்தும் கூட இவ்வாறு பிரார்த்தித்தார்கள். “இறவை! எனது அனைத்து பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக. நான் ஏற்கனவே செய்த, இன்னும் எதிர்காலத்தில் நிகழ்ப்போகின்ற, தனிமையாக செய்த, கூட்டாகச் செய்த பாவங்கள், நீ என்னிடம் பாவம் அல்லது குற்றம் எனக் கருதுகின்ற அனைத்தையும் மன்னிப்பாயாக!”. இங்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் “இறவை! எனது அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக” எனக் கூறினாலும் போதுமானது, அது அனைத்தையும் உள்ளடக்கிக்கொள்ளும். ஆனால் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வொன்றாக வேறுபடுத்திக் கேட்டதனூடாக பிரார்த்தனையை எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்ற ஓர் அழகிய வழிமுறையைக் கற்றுத் தந்துள்ளார்கள். இங்கு அல்லாஹ்விடம் தனது பாவங்களை, குற்றங்களை மன்னிக்குமாறு மன்றாடுகின்ற, வாதிகின்ற, தூண்டுகின்ற ஓர் உறுதியான உணர்வு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றதனை அவதானிக்கலாம். இவ்வுணர்வுகள் “இறவை எனது அனைத்து பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக” என்ற வசனத்தில் உள்ளடக்கப்படுவதில்லை.

To Pray with Concise Du'as

‘Concise’ Du’as are those which are brief, yet contain many meanings, and ask for general benefits, and seek refuge in general evils.

He (ﷺ) used to say: “O Allah! (ﷻ) I seek refuge in you from the evil of what I have done, and the evil that I have not done!”

This du’a is a general, comprehensive one which seeks refuge in Allah(ﷻ) from all evil, whether a person has done that evil or not.

Another comprehensive du'a that the Prophet (ﷺ) used is: “ O Allah! (ﷻ) Forgive my sins and my ignorance, and my transgressions in my affairs, and all that You know of me. O Allah! (ﷻ) Forgive me my sins done seriously or jokingly, purposely or unintentionally, and all else that is with me! O Allah! (ﷻ) Forgive me what I have done, and what I have yet to do, and what I have done in secret, and what I have done openly, and all that you know of me. You are the First, and you are the Last, and you are capable of all things!”.

13. சுருக்கமாக துஆக் கேட்டல்

இது சுருக்கமான ஆனால் பொதுவாக அனைத்த விடயங்களையும் பரந்து பட்ட அமைப்பில் கேட்கப்படுவதை இது குறிக்கும். அதாவது அதிகமான விடயங்களை உள்ளடக்கி பொதுவான நன்மைகளையும், நிகழ்ந்த, நிகழ இருக்கும் பாவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் பாதுகாக்குமாறு இறைவனிடம் வேண்டுவதையே இது குறிக்கும். இதனை நபி (ஸல்) அவர்களது அன்றாட நடைமுறைகளில் கானலாம். நபி (ஸல்) அவர்கள் வழமையாக “இறவை! நான் செய்த மற்றும் செய்யாத தீங்குகள், பாவங்களிலிருந்து நான் உன்னிடம் பாதுகாப்புத் தேடுகின்றேன்” எனக் கேட்பார்கள்.

இந்தப் பிரார்த்தனை ஒரு மனிதன் தான் செய்த, செய்யாத அனைத்துப் பாவங்களிலிருந்தும் பாவமன்னிப்பை வேண்டுவதற்குரிய பொதுவான ஓர் பிரார்த்தனையாகும்.

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்திப்பார்கள் “இறவை! எனது அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக. அறியாமையால் செய்த, மற்றும் நீ என்மீது குற்றம், பாவம் எனக் கருதுகின்ற அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக. இறவை! நான் வேண்டுமென்று செய்த அல்லது கேளிக்கைக்காகச் செய்த நான் உணர்ந்தோ உணராமலோ

செய்த அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னிப்பாயாக. இறவை! நான் இது வரை செய்த இன்னும் என்னால் செய்யப்படுகின்ற, நான் இரகசியமாகச் செய்த, பரகசியமாகச் செய்த, மற்றும் நீ என்மீது குற்றம் எனக் கருதுகின்ற அனைத்துப் பாவங்களையும் மன்னித்தருள்வாயாக! நீதான் முதன்மையானவன், நீதான் அனைத்தின் மீதும் ஆற்றல் படைத்தவன்”.

To Start Du’a with One’s Self.

It is desirable that the person making the du’ should first ask of it for himself. This is so for a number of reasons. Firstly, a person should desire all good for himself, so it does not make sense to pray for others and forget one’s self. Secondly, the fact that a person prays for himself shows that what he is praying for is an important goal and objective. In other words, this ensures that he desires for his brothers what he desires for himself. Thirdly, it increases him in his sincerity in this du’a, for verily mankind is weak, so when he makes du’a only for his brother, it is possible that it will not be as sincere as when he makes a du’a for himself and his brother.

This principle is demonstrated in a number of Qur’anic verses, such as:

“O Allah! (ﷻ) Forgive us, and our brothers (in faith) who have preceded us.(Surah : al-Hasher 10)

“And he (Musa) prayed: O my Lord! Forgive me and my brother, and enter us into your Mercy”(Surah. al-Araf 151)

“O Our Lord! Forgive me and my parents, and all of the believers the Day the account will be taken”(Surah.Ibrahim 41)

“And seek Forgiveness (O Muhammad) for your sins, and for the believing men and women”(Surah Muhammad 19)

Likewise this principle is affirmed by the practice of the Prophet (ﷺ). Ubayy Ibn Ka’b reports that whenever the Prophet (ﷺ) remembered someone and prayed for him, he would begin with himself.(Abu Dawud from Ubay ibn Ka’ab)

However, this was not the constant habit of the Prophet (ﷺ), for there are other narrations to show that sometimes he (ﷺ) would pray for another person without praying for himself. For example, when he was speaking about Hajar, Isma’il’s mother, he (ﷺ) said: “May Allah(ﷻ) have mercy on the mother of *Isma’il*. *Had she* left Zam Zam (to flow, and not with some sand) it would have been a clear lake.”¹⁶⁹ (al-Bukhari from Anas ibn Malik)

He also said regarding Hassan ibn Thabit, “O Allah! (ﷻ) Help him with the Holy Spirit (the Angel Jibril) and for Ibn Abbas, O Allah! (ﷻ) Grant him an understanding of the Religion.

These and other examples besides these, show the permissibility of making a du’a without mentioning one’s self. but in general it is recommended to do so.

14. துஆவை ஆரம்பித்தல்.

ஒருவர் துஆக் கேட்கின்றபோது அவர் முதலில் தனக்காகவோ அல்ல பிறருக்காகவோ கேட்கலாம். இது அவரவர் விருப்பில் தங்கியுள்ளது. எனினும் ஒருவர் தனக்காகவே முதலில் கேட்பது விரும்பத்தக்கது. ஏனெனில் அதற்கு சில காரணங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

1.ஒருவர் அனைத்து நலவுகளும் தனக்குக் கிடைக்க வேண்டும் என ஆசை கொள்வார். ஆனால் மற்றவருக்காக முதலில் பிரார்த்திக்கின்றபோது அவ்வுணர்வுகள் தூண்டப்படுவதில்லை. மேலும் பிறருக்காக என ஆரம்பிக்கும்போது பரந்தளவிலான எண்ணங்கள் தோண்டுவதும் மிகவும் அரிது.

2.“ஒரு முஸ்லிம் தனக்கு விரும்புவதையே பிற சகோதர முஸ்லிமுக்கும் விரும்ப வேண்டும்”. என்ற ஹதீதின்படி ஒருவன் தனக்காகக் கேட்கின்றபோது பிறருக்காகவும் அதே விடயங்களைக் கேட்கத் தூண்டப்படுவான்.

3.ஒருவன் தனக்காகவன்றி பிறருக்காக எனக் கேட்கின்றபோது அதில் பூரணமான உண்மைத் தன்மை குறைவாகவே காணப்படும். எனினும் தனக்காகவும் பின்னர் பிறருக்காகவும் கேட்கின்றபோது அங்கு பூரண உண்மைத் தன்மையை அவதானிக்கலாம்.

இம் முறையினை அல்குர்ஆன் பல இடங்களில் சுட்டிக்காட்டுகின்றது. “எங்கள் இறைவா எங்களையும் நம்பிக்கையுடன் எங்களை முந்திவிட்ட எங்கள் சகோதரர்களையும் மன்னிப்பாயாக! (அல் ஹஷ்ர் - 10)

நபி முஸா (அலை) அவர்கள் பிரார்த்தித்தார்கள் “என் இறைவா! என்னையும் என் சகோதரனையும் மன்னிப்பாயாக! எங்களை உன் அருளில் நுழைவிப்பாயாக! நீ கருனையாளர்களில் மிகவும் கருனையாளன்! (அல் அ.ராப் - 51)

நபி இப்றாஹீம் (அலை) அவர்கள் பின்வருமாறு பிரார்த்தித்தார்கள் “இறைவா என்னையும், என் பெற்றோரையும், நம்பிக்கை கொண்டோரையும், விசாரணை நடைபெறும் நாளில் மன்னிப்பாயாக! (இப்றாஹீம் - 41)

அல்லாஹ் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்குக் கூறினான் “உமது பாவத்திற்காகவும், நம்பிக்கை கொண்ட

ஆண்களுக்காகவும், பெண்களுக்காகவும், நீர் மன்னிப்புக் கேட்பீராக! நீங்கள் இயங்குவதையும் தங்குவதையும் அல்லாஹ் நன்கறிவான். (முஹம்மத் - 19)

இந்த நடைமுறை நபி (ஸல்) அவர்களது நாளாந்த நடைமுறைகளிலும் காணப்பட்டமையை அவதானிக்கலாம். உபை பின் கஃப் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்கின்ற நேரமெல்லாம் வேறு சிலரையும் ஞாபகமுட்டி அவர்களுக்காகவும் பிரார்த்தனை புரிவார்கள். அவர்கள் முதலில் தன்னைக் கொண்டே பிரார்த்தனையை ஆரம்பிப்பார்கள்”. (அபுதாவுத்)

இது மாத்திரம் நபி (ஸல்) அவர்களது தொடர்ந்தேர்ச்சியான, நிலையான நடைமுறையல்ல. மாறாக சில வேலைகளில் தனக்காகவன்றி பிறருக்காக மாத்திரமும் நபி (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தித்தமைக்கு பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன.

அனஸ் பின் மாலிக் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “நபி இப்றாஹீம் (அலை) அவர்களது தாய் அன்னை ஹாஜரா அவர்களைப் பற்றி நபி (ஸல்) அவர்கள் பேசும்போது கூறினார்கள் “அல்லாஹ் இஸ்மாயீலின் (அலை) தாய்க்கு அருள் செய்வானாக! மண்ணை அனைக்காகது அப்படியே ஸம்ஸம்மை விட்டிருந்தாளா! அது பிரவாகித்து பெரும் ஓர் குளமாக ஆகியிருக்குமே! (புஹாரி)

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஹஸ்ஸான் பின் தாபித் பற்றிக் கூறும்போது “இறவை ஜிப்ரீலைக் கொண்டு அவருக்கு உதவுவாயாக!” மேலும் இப்னு அப்பாஸ் (றழி) அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்கும் போது “இறவை மார்க்கத்தின் விளக்கத்தை அவருக்குக் கற்றுக் கொடுப்பாயாக” எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

மேற் கூறப்பட்ட ஹதீத்களும் இது போன்ற பல ஹதீத்களும் ஒருவர் பிரார்த்திக்கும்போது தனக்காகவன்றி பிறருக்காகவும்

மாத்திரம் பிரார்த்திக்க முடியும் என்பதற்கு சிறந்த சான்றாக அமைகின்றது. இதன்படி பொதுவாக மற்றவர்களுக்காகவும் பிரார்த்திப்பதற்கு அனுமதியுண்டு என்பதும் கவணத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

To Pray for all Muslims.

Part of the completeness of one's iman is that a person loves for his brother what he loves for himself. Therefore, just as he desires that he be guided to the truth, and be forgiven for his sins, so too should he desire the same for his fellow Muslims.

The Prophet (ﷺ) is commanded in the Quran to: seek forgiveness (from Allah (ﷻ) for your sins, and the sins of the believing men and women..

And the Prophet (ﷺ) said: “Whoever seeks forgiveness for the believing men and woman, then a good deed will be written for him for every single believing man and women (that he prayed for)

So it is encouraged for the Muslim to remember all of his brothers and sisters when he is making a du'a, and to pray for the entire Muslim ummah. He should also pray against the enemies of Islam, against tyrants and non-Muslim rulers that fight and torture the Muslims. All of this is a sign of the person's own iman, and is contained within the etiquette of du'a.

Of particular importance is that a person prays for his own parents (if they are alive, or if they died as Muslims). Allah (ﷻ) specifically instructs the believers in this respect.: “ and lower unto them the wings of humility and mercy, and say, ‘O My Lord! Have mercy; on them, even as they took care of me while I was young.

15.அனைத்து முஸ்லிம்களுக்காகவும் பிரார்த்தித்தல்.

ஒரு முஸ்லிம் தனக்கு விரும்புவதை பிற முஸ்லிமுக்கும் விரும்புவது ஈமானின் ஒரு அம்சமாகும். ஆகவே ஓர் முஸ்லிம் தனக்கு நேர்வழி காட்டுமாறு தனது பாவங்களை மன்னிக்குமாறு இறைவனிடம் பிரார்த்திக்கின்ற வேலை தனது சகோதரனுக்காகவும் பிரார்த்திப்பது அவசியமாகும். எனவேதான் நபி (ஸல்) அவர்கள் ஓர் முஸ்லிம் தனக்காகவும் நம்பிக்கை கொண்ட ஆண்கள் பெண்களுக்காகவும் அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்பு வேண்டுமாறு கட்டளையிட்டார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “யார் ஈமான் கொண்ட ஆண்களுக்காகவும் பெண்களுக்காகவும் பிரார்த்திக்கின்றாரோ அவர் எதற்காகப் பிரார்த்திக்கின்றாரோ அந்த நன்மை அவருக்கும் மற்றும் நம்பிக்கை கொண்ட ஒவ்வொரு ஆனுக்கும் பெண்ணுக்கும் எழுதப்படும்”.

இந்த ஹதீஸ் எந்த ஒரு முஸ்லிமாயினும் பிரார்த்திக்கின்றபோது தனது அனைத்து சகோதர சகோதரிகளையும் முழு முஸ்லிம் உம்மாவையும் நினைவுபடுத்த வேண்டும் எனத் தூண்டுகின்றது. மேலும் அவர் இஸ்லாத்தின் எதிரிகளுக்கு எதிராகவும் கொடுங்கோல் புரியும் ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகவும் முஸ்லிம்களைக் கொடுமைப்படுத்தும் முஸ்லிம் அல்லாத ஆட்சியாளர்களுக்கு எதிராகவும் பிரார்த்திப்பது அவசியமாகும். இவையனைத்தும் பிரார்த்தனையின் ஒழுங்கு முறையும் ஈமானின் அடையாளமுமாகும்.

மேலும் ஒருவன் தனது பெற்றோருக்காக அவர்கள் மரணித்திருந்தாலும், உயிரோடு இருந்தாலும் அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியமாகும். ஈமான் கொண்டோருக்கு விஷேடமாக அல்லாஹ் பின்வருமாறு அறிவுறுத்துகின்றான். “அன்புடன் பணிவு எனும் இறக்கையையும் அவ்விருவருக்காகவும் தாழ்த்துவீராக! மேலும், இறைவா! சிறு வயதாக இருக்கும்போது எனக்கு இருவரும் இரக்கம் காட்டியது

போல் நீ அவ்விருவருக்கும் இரக்கம் காட்டி அருள் செய்வாயாக! என்று கேட்பீராக”. (பனூ இஸ்றாயீல் - 24)

To say ‘Amin’

When a person is listening to another person make du’a, it is recommended that he say, ‘Amin’, which means ‘O Allah! (ﷻ) Accept (or: Respond to) this du’a.

It is stated that the phrase ‘Amin’ is one of the specialities of this nation, and that no nation before Islam had been given it. This is inferred from the hadith in which the Prophet (ﷺ) said: “The Jews do not envy you for any matter as much as they envy you for Amin, and for giving salams to one another.

The purpose of saying ‘Amin’ is so that it might increase the chances that a person’s du’a be answered. It is like repeating the du’a over again, except that instead of going into all the details of one’s du’a, it is all summarised in the one phrase, ‘Amin’ which means, as mentioned, ‘O Allah! (ﷻ) Respond (to the du’a)!’ So it is like another du’a after the first one.

Of course, there are certain du’as that should be done privately not in a group,. and there are others that are done in a group. Examples of the first type are most of the du’as that a person does during the day and night. It is an innovation to a group du’a for, say, entering the house, or after finishing the salat. An example of the second type is the du’a that is done in qunut, where the imam makes a du’a, and the congregation behind him says, ‘Amin’. Likewise, if the person giving the Friday sermon makes a du’a, the congregation is encouraged to say ‘Amin’ after his du’a. Furthermore to say ‘Amin; after reciting

Surah al-Fatihah is encouraged, regardless of whether one is praying, or reciting it outside the prayer, and regardless of whether one is the imam or the follower. At all such times , ‘Amin’ should be stated with an audible voice.

There is a difference of opinion whether one should say ‘Amin’ after one’s own du’a, but it seems that the general rule of ‘Amin’ does not differentiate between a person’s own du’a and when a person is listening to another’s du’a, so it is permissible for a person to say ‘Amin’ after his own du’a.

When Musa prayed to Allah (ﷻ) to punish Pharaoh, it is said that Harun was behind him, saying, ‘Amin!’ Yet, even though only Musa was actually saying the du’a, Allah (ﷻ) said in the Qur’an: Your (both of you) prayers have been answered.!

16.ஆமீன் கூறல்

“ஆமீன்” என்ற இவ்வார்த்தைப் பிரயோகம் இதற்கு முன்னர் வேறு எந்த ஒரு சமூகத்திற்கும் கொடுக்கப்படாத இந்த சமூகத்திற்கு மாத்திரம் கொடுக்கப்பட்ட விஷேடமான ஒன்றாகும். இதனை நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறிய பின்வரும் ஹதீதிலிருந்து உணர்ந் கொள்ள முடியும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “யூதர்கள் உங்களுக்கு ஆமீன் கூறுவதற்கும் ஒருவருக்கொருவர் ஸலாம் கூறுவதனையும் பார்த்து பொறாமை கொள்வதுபோல் வேறு எதற்கும் பொறாமை கொள்வதில்லை”.

ஆமீன் சொல்வதன் நோக்கம் சிலவேலை குறித்த நபருடைய பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு அல்லது விடையளிக்கப்படுவதற்குரிய சந்தர்ப்பம் அதிகரிக்கலாம் என்பதனாலேயாகும். மேலும் ஆமீன் கூறுவதன் மூலம் குறித்த துஆ மீண்டும் மீண்டும் மீட்டப்படுவது போலாகின்றது. இது தவிர

ஒருவர் கேட்கின்ற பிரார்த்தனையின் அனைத்து விடயங்களும்
“ஆமீன்” என்ற வார்த்தைப் பிரயோகத்தில்
உள்ளடக்கப்படுகின்றது.

பொதுவாக துஆக்களில் தனியாகக் கேட்கப்படக்கூடிய மற்றும்
கூட்டாகக் கேட்கப்படக்கூடியவை என இரு வகையான துஆக்கள்
காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக காலை மாலை துஆக்கள்
உள்ளடங்களாக நாள் முழுதும் ஒதப்படக் கூடிய அல்லது
கேட்கப்படக் கூடிய சந்தர்ப் துஆக்கள் தனியாகக்
கேட்கப்படக்கூடிய துஆக்களின் பட்டியலில் உள்ளடக்கப்படும்.
அவ்வாறே வீடுகளுக்குள் நுழையும்போது,
ஐங்காலதொழுகைகளுக்குப் பின்னால் கேட்கப்படும் துஆக்களும்
இவ்வகையையே சாரும். இவற்றை கூட்டாக ஒதுவது கேட்பது
பித்ஆவாகும். ஆனால் தொழுகையில் குணாத்தின்போது
ஒதப்படும் துஆவைக் கேட்கும்போது ஏனையோர் ஆமீன்
கூறவேண்டும். அவ்வாறே சூறா பாத்திஹா ஒதிய பின்னரும்
ஆமீன் கூறவேண்டும். ஒருவர் சூறா பாத்திஹாவை தொழுகையில்
ஒதினாலும் சரி தொழுகை அல்லாத நிலையில் ஒதினாலும் சரி
அல்லது இமாமாக இருந்தாலும் சரி மஃமூமாக இருந்தாலும்
சரியே அனைத்து நிலைகளிலும் சூறா பாத்திஹா ஒதிய பின்னர்
ஆமீன் கூறுவது அவசியமாகும்.

ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்கின்றபோது அவர் தனக்குத் தானே
ஆமீன் கூறவெண்டுமா? இல்லையா? என்ற விடயத்தில்
கருத்தபிப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனால் குறிப்பிட்ட
துஆவின் பின்னால் ஆமீன் கூறவேண்டும் என்ற சட்டம் துஆ
கேட்பவர் செவியேற்பவர் என்று வேறுபடுத்தப்படவில்லை. மாறாக
ஆமீன் கூறுதல் என்ற விடயம் பொதுவாகவே கூறப்பட்டிருப்பதால்
ஒருவர் தனக்குத்தானே ஆமீன் கூறுவதும்
அனுமதிக்கத்தக்கதாகும்.

.Poetry in Du'a.

What is meant by ‘poetry’ is excessive rhyming of words, and matching word patterns in each sentence, since this does not befit the humility that should accompany du’a. However, if such rhyming is not excessive, or comes naturally to the tongue, then it is allowed, as some of the Prophet’s (ﷺ) du’as contained rhyming phrases. What is prohibited is excessive rhyming, or going out of one’s way to ensure it, such that the du’a resembles poetry.

17. இலக்கிய நயத்துடன் கேட்டல்.

அதாவது “ஒருவர் பிரார்த்திக்கின்றபோது அடுக்கு மொழியில் ஓசை நயத்துடன் கூடிய சொற்பிரயோகங்களைப் பயன்படுத்தி அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திப்பதைக் இது குறிக்கும்”. உண்மையில் இது பிரார்த்தனையில் அமையப்பெற வேண்டிய பணிவுத் தன்மைக்குப் பொருத்தமற்றதுடன் தேவையற்ற ஓர் செயற்பாடுமாகும். எனினும் ஒருவர் மிதமிஞ்சிய வகையில் அவ்வாறான வார்த்தைப் பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்தாதிருப்பின் அல்லது இயல்பாகவே அவ்வாறான வார்த்தைப் பிரயோகங்களை பயன்படுத்துபவராக இருப்பின் அதில் தவறில்லை. ஏனெனில் நபி (ஸல்) அவர்களுடைய பிரார்த்தனைகளிலும் இவ்வாறான தன்மைகள் காணப்பட்டிருப்பதனை அவதானிக்கலாம்.

Transgression in Du’a

Du’a has certain limits, and if one goes beyond these limits, one is transgressing in making du’a. Allah (ﷻ) says in the Qur’an: Make du’a to your Lord in humility and in secret. Verily, He does not like the transgressors!

There are a number of ways that a person can transgress in his du’a such as: *Asking for things that are prohibited*: it is the height of

transgression to demand from your Creator those things that he has prohibited for you, either in this life or in the life Hereafter. A person should realize his place and status in front of his Creator, and beware of exalting himself to where he thinks that he is above his fellow creations, and is allowed to do what they are prohibited from doing. As Allah ﷻ says in the Qur'an concerning the Jews: ...The People of the Scriptures ask you to cause a Book to descend upon them from the Heavens! Indeed they asked Moses for an even greater (thing), for they said 'Show us Allah(ﷻ) in public!'

Exaggerating in du'a: the narration shows what is meant by exaggeration in du'a.

18. துஆவில் எல்லை மீறிச் செல்லல்.

துஆ சில வரையறைகளைக் கொண்டுள்ளது. ஒருவர் அவ்வரையறைகளை மீறுவாராயின் அவர் எல்லை மீறியவராகவே கனிக்கப்படுவார். அல்லாஹ் அல் குர்ஆனில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றான். “நீங்கள் பணிவாகவும் மௌனமாகவும் உங்கள் இறைவனை அழையுங்கள் நிச்சயமாக அவன் எல்லை மீறுவோரை நேசிப்பதில்லை”.

ஒரு மனிதன் தான் செய்கின்ற பிரார்த்தனைகளில் பல வழிகளில் எல்லை மீறிச்செல்கின்றான். உதாரணமாக தடுக்கப்பட்ட விடயத்தை கேட்டல். அல்லாஹ்வினால் தடை செய்யப்பட்ட ஓர் விடயத்தை இவ்வுலக நன்மைக்காகவோ அல்லது மறுமையின் நலவுக்காகவோ கேட்பது எல்லை மீறுவதன் உயரந்த கட்டமாகும். ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் தனது நிலை மற்றும் தராதரத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும். மேலும் அவனால் படைக்கப்பட்ட அனைத்து படைப்பிணங்களையும் விட தன்னை மேன்மைப்படுத்தி வைத்திருக்கின்றான் என்பதையும் அவற்றால் செய்ய முடியாதவற்றையெல்லாம் தனக்கு

செய்வதற்கு அனுமதித்திருக்கின்றான் என்பதையும் அவன் உணர்ந்து கொள்ளவேண்டும்.

Not Expecting a Response

Although this topic has been discussed in the etiquette of du'a, because of its importance it is reiterated here. Too many people expect that Allah(ﷻ) will not respond to their du'a, and it is possible that the only reason that their du'a is not responded to is because of this presumption of theirs!

It is part of one's iman to expect the best from Allah,(ﷻ) and to be sure that Allah(ﷻ) will respond to your du'a, as He is the Ever – Merciful, all Powerful.

Ponder over this beautiful statement from Sufyan ibn Uyaynah when he said, “Let none of you think that his du'a will not be answered because of (the sins) that he knows of himself, Indeed, Allah (ﷻ) responded to the du'a of the worst of the creation, Iblis, may Allah(ﷻ) curse him, when he said: “O My Lord! Give me respite until the Day of Judgement!” He replied, ‘Then you are of those who have been reprieved’.

So if even Iblis's du'a can be accepted, then surely the du'a of a sinner has more right than his!

19. பதிலை எதிர்பார்க்காமை.

இது துஆவிற்கான ஒழுங்குவிதிகளில் உள்ளடங்குகின்ற ஓர் பகுதியாகும். அதிகமானோர் தாம் செய்யும் பிரார்த்தனைக்கு அல்லாஹ் பதில் அளிப்பதில்லை என்ற தவறான சிந்தனையைக் கொண்டுள்ளனர். இவ்வாறான சிந்தனைகள் அவர்களுடைய

பிரார்த்தனைகள் நிராகரிக்கப்படுவதற்கும் சிலவேலைகளில் காரணமாகி விடுகின்றன.

ஒரு மனிதன் அல்லாஹ்விடம் செய்யும் பிரார்த்தனையின் விளைவாக அல்லாஹ் ஏதோ ஓர் வகையில் தனக்கு விடையளிப்பான், சிறந்த பதிலைத் தருவான் என்று நம்புவது ஈமானின் ஓர் பகுதியாகும். ஏனெனில் அல்லாஹ் கருணையாளனும் மிகவும் அன்பாளனாகவும் இருக்கின்றான்.

சுப்யான் பின் உயைனா ஓர் அழகிய கூற்றொன்றைக் கூறுகின்றார். “ஒருவர் தான் செய்த குற்றத்தின் காரணமாக அவர் செய்கின்ற பிரார்த்தனைகள் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது என உங்களில் யாரும் எண்ணிவிட வேண்டாம். நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவனது படைப்பிணத்தில் மிகவும் கீழ்த்தரமான இப்லீசின் அழைப்புக்கும் விடையளித்திருக்கின்றான் - அல்லாஹ் அவனைச் சபிப்பானாக. அவன் அல்லாஹ்விடம் “எனது இறவை மறுமை வரை எனக்கு அவகாசம் தருவாயாக எனக் கேட்டபோது அல்லாஹ் நீ அவகாசமளிக்கப்படுகின்றாய்” என பதிலளித்தான்.

எனவே இப்லீசின் துஆ ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றதெனில் நிச்சயமாக அவனை விட ஓர் பாவியின் துஆ உரிமை பெற்றதாகும்.

To Look Upwards During the Prayer

The Prophet (ﷺ) prohibited a person from raising his eyes towards the skies while making a du'a in salat, for he said: Surely, the people will stop raising their eyes towards the skies while they make du'a during salat, or their sight will be snatched away from them. (Muslim 1/321)

The desired humility of du'a will not be achieved when one raises one's head arrogantly towards the skies, rather, one should have a humble and lowly appearance.

20. துஆவின்போது மேல் நோக்கிப் பார்த்தல்

நபி (ஸல்) அவர்கள் தொழுகையில் பிரார்த்திக்கும்போது ஒருவன் தனது பார்வையை மேல் நோக்கித் திருப்புவதைத் தடுத்தார்கள். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “தொழுகையில் மக்கள் பிரார்த்திக்கும்போது தமது பார்வையை மேல் நோக்கித் திருப்புவதை தவிர்ந்து கொள்ளட்டும். அல்லது அவர்களது பார்வை அவர்களை விட்டும் பறிக்கப்படும்” (முஸ்லிம்). ஏனெனில் வானை நோக்கி ஒருவன் தன் தலையை உயர்த்துகின்றபோது அங்கு எதிர்பார்க்கப்படும் பணிவு பெற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது.

Du'a while Prostrating

This is the most noble posture that a worshipper can be in, for it is the epitome of humility and submissiveness. And how can it not be, when a person in prostration lowers his face –the most noble and sacred part of his body – to the dust, seeking the pleasure of his Lord? This is why this posture is the most beloved by Allah, (ﷻ) all Glory and Praise be to Him. Abu Hurayrah narrated that the Prophet (ﷺ) said” The closest any worshipper can be to his Lord is while he is in prostration, so increase your du'as in it.

21. சுஜுது செய்யும்போது துஆக் கேட்டல்.

ஒருவனுடைய தொழுகையில் மிவும் சிறந்த, உயர்ந்த நிலை அல்லது இடம் சுஜுதுடைய நிலையாகும். சுஜுது பணிவுத் தன்மைக்கு ஓர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். ஒருமனிதன் தனது

மிகவும் முக்கியமான உயர்வான பகுதியான தலையை இறை ஆதரவையும் இறை அன்பையும் எதிர்பார்த்துத் தரையின்மீது பதிக்கின்றான் என்றால் அது எவ்வாறு உயர்வான நிலையாக இருக்க முடியாதிருக்கும். எனவேதான் அல்லாஹ் இந் நிலையை மிகவும் நேசிக்கின்றான். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “எந்த ஒரு அடியானும் சுஜூது செய்யும்போது அந்நிலையில் அல்லாஹ்வுக்கு மிக நெருக்கமாகவே இருக்கின்றான். எனவே அந்நிலையில் உங்கள் பிரார்த்தனைகளை அதிகரித்துக்கொள்ளுங்கள் என்றார்கள்”.

Du’a Before the End of Salat

After a person has finished his tashahhud, and before he actually says salam, he should supplicate with any du’ a that he likes, as this is one of the times of response.

Ibn Mas’ud narrates: I was once praying and the Prophet (ﷺ), Abu Bakr, and Umar (were all present). When I sat down (in the final tashahhud), I praised Allah,(ﷻ) then sent salams on the Prophet (ﷺ), then started praying for myself. At this, the Prophet (ﷺ) said: Ask, and you shall be given it! Ask, and you shall be given it ! Another proof of this is the hadith given in the following section .

22. தொழுகையை முடிப்பதற்கு முன் துஆக் கேட்டல்.

ஒருவர் தொழுகையில் இறுதி அத்தஹிய்யாத்து ஓதி முடித்த பின்னர் சலாம் கொடுப்பதற்கு முன்னுள்ள சந்தர்ப்பமும் துஆ அங்கீகரிக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் ஒன்றாகும் என்பதால் அவர் விரும்புகின்ற விடயத்தை இறைவனிடம் கேட்டுக்கொள்ளலாம். இப்பனு மஸ்ஹத் (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் ஒரு முறை நான் தொழுதுகொண்டிருந்தேன் அப்போது நபி (ஸல்) அவர்கள்,

அபூபக்கர் (றழி), உமர் (றழி) போன்றோர் அனைவரும் அங்கிருந்தார்கள். நான் இறுதி அத்தஹிய்யாத்தில் இருந்து அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து, நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துக் கூறியபின்னர் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க ஆரம்பித்தேன். அவ்வேலை நபி (ஸல்) அவர்கள் “கேழுங்கள் விடையளிக்கப்படுவீர்கள், நீங்கள் அல்லாஹ்விடம் கேளுங்கள் நீங்கள் விடையளிக்கப்படுவீர்கள் என்று கூறினார்கள்”.

Du’a After the Salaat- There are numerous narrations that show that this time period is one during which du’as are answered.

Abu Umamah al-Bahili asked the Prophet (ﷺ) , “ O Messenger of Allah! (ﷺ) Which du’a is the most likely to be responded to?” The Prophet (ﷺ) replied: *In the latter part of the night, and after the obligatory prayers*”(Reported by al-Tairmidhi (3499)and others.)

In fact, the Prophet (ﷺ) stressed this time period to those whom he loved, for he said to Mu’adh ibn Jabal: O Mu’adh! I swear by Allah, (ﷺ) I love you. Therefore, do not forget to say after each prayer, ‘O Allah(ﷺ) help me to remember You, and to thank You, and to perfect my worship for You’.(AbuDawud,authenticited by al- Albani in Sahih al-Jami (7969)

It should be mentioned that there is a difference of opinion amongst scholars over the exact meaning of ‘after the obligatory prayers’, and this stems from the Arabic word that is used to convey the meaning of ‘after’, for the word used is *dubur*. Some scholars, such as Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah, considered the meaning of this hadith to apply to the time period before one says the final salam of the prayer, and after one has finished reciting the tashahhud. So, according to those that follow this opinion, the word *dubur* would translate as at the end

and not, 'after'.. According to this opinion, the time period would be the same as that mentioned in the previous section.

However, other scholars understand this hadith to mean the time period after the prayer finishes, and the word carries both meanings, as Ibn al- Qayyim mentioned,. (Zad al-Ma'ad,1/305.)

23. தொழுகைக்குப் பின்னால் துஆக் கேட்டல்.

தொழுகைக்குப் பின்னால் கேட்கப்படும் பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்படும் என்பதற்கு பல ஹதீஸ்கள் ஆதாரமாகக் காணப்படுகின்றன. “அபு உமாமா அல் பாஹிலீ (றழி) அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் அல்லாஹ்வின் தூதரே எந்த துஆ மிக அதிகமாக விடையளிக்கப்படும்? என வினவினார்கள். அதற்கு நபி (ஸல்) அவர்கள் “இரவின் இறுதிப்பகுதி, பர்ளான தொழுகைகளுக்குப் பின்னால் கேட்கப்படுகின்ற பிரார்த்தனைகள்” என பதிலளித்தார்கள்”. (திர்மிதி)

நபி (ஸல்) அவர்கள் இந்த நேரத்தை தனக்கு மிகவும் நேசத்திற்குரியவரான முஆத் பின் ஜபல் (றழி)க்குக் கூறிக்காட்டினார்கள். “முஆதே! அல்லாஹ் மீது ஆணையாக நான் உன்னை மிகவும் நேசிக்கின்றேன், ஆகையால் ஒவ்வொரு தொழுகைக்குப் பின்னாலும் “இறவை உன்னை நினைவு கூர்வதற்கு, உனக்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு, உனக்காகவே என்று எனது வணக்கத்தை உறுதியாக வைத்திருப்பதற்கு எனக்கு உதவி புரிவாயாக! எனக் கூறுவாயாக” என்றார்கள்”. (அபுதாவுத்)

மேற்கூறப்பட்ட ஹதீதில் இடம்பெறும் “பர்ளான தொழுகைகளுக்குப் பின்னால் என்ற வாசகத்தில் அறிஞர்கள் மத்தியில் கருத்தபிப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கு “பின்னால்” என்ற சொல்லைக் குறிக்க “துபுர” என்ற சொல்

பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. ஷெய்குல் இஸ்லாம் இமாம் இப்னுதையிம்யா (றஹ்) அவர்கள் இந்த ஹதீதின் கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “ஹதீதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள “துபுர” என்ற சொல் ஒருவர் தொழுகையில் ஓத வேண்டிய அனைத்தையும் ஓதி ஸலாம் கொடுப்பதற்கு முன்னுள்ள நேரத்தையும், அத்தஹிய்யாத்து ஓதி சலாம் கொடுத்ததற்குப் பின்னுள்ள நேரத்தையும் இரண்டையும் குறிக்கின்றது” என்கின்றார்கள். எனவே இக்கருத்தைக் கொண்டு “துபுர” என்ற சொல்லிற்கு “பின்னால்” என மொழிபெயர்ப்பதை விட “முடிவில்” என மொழிபெயர்ப்பதே பொருத்தம் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்”.

எனினும் வேறு சிலர் இந்த ஹதீஸ் தொழுகை பூரணமாக முடிந்ததன் பின்னர் துஆக் கேட்பதைத்தான் குறிப்பிடுகின்றது அதேவேலை, குறித்த “துபுர” என்ற சொல் இமாம் இப்னு தையிம்யா குறிப்பிடுவதுபோல் இரண்டு நிலைகளுக்கும் பொருத்தமானது என்கின்றனர். (ஸாதுல் மஆத்)

An Hour on Friday-

_There is a special hour on Friday, during which all prayers are accepted and answered by Allah, (ﷻ) all Glory and Praise be to Him. This is part of the blessings that Allah(ﷻ) has blessed this day with, over all the other days of the week.

Abu Hurayrah narrated that the Prophet (ﷺ) said: “ On Friday, there is an hour during which, if any Muslim is standing in front of Allah ﷻ in salat, and asking Allah(ﷻ) for something good, he will be granted his request.”

Then he made a sign with his hands, showing that it was a very short period of time (al-Bukhari (935)

There are numerous opinions as to the exact hour of Friday during which this occurs, but two opinions are the strongest: when the imam sits down between the two khutabs until the end of the khutbah, and after the Asr prayer until the Maghrib prayer. Ibn al-Qayyim preferred the second over the first one. Zad al-Ma-ad 1/378-396) This because of the following hadith:

Friday has twelve hours (or parts to it). There is one hour during which if a Muslim asks Allah(ﷻ) anything, Allah(ﷻ) will give it to him, so find it during the last hour after Asr.(Abu-Dawud (926)

This is also the opinion of the vast majority of early scholars as also of the Prophet's (ﷺ) Companions – that this hour occurs after 'Asr prayer, right before sunset.(al-Hilali's book pp50-55)

24. வெள்ளிக் கிழமை – ஜும்ஆவுடைய நாளில் துஆக் கேட்டல்.

வெள்ளிக் கிழமையில் விஷேடமான ஓர் நேரமுண்டு அந்த நேரத்தில் கேட்கப்படுகின்ற பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதுடன் அல்லாஹ்வினால் விடையளிக்கப்படுகின்றது. இது ஏனைய நாட்களைவிட விஷேடமாக வெள்ளிக் கிழமைக்கு அல்லாஹ் வழங்கிய சிறப்பாகும்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபு ஹுரைரா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள், “வெள்ளிக் கிழமைகளில் ஓர் நேரமுண்டு அந்நேரத்தில் யார் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றாரோ நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவருடைய பிரார்த்தனைக்கு விடையளிக்கின்றான். பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது கரத்தைக் காட்டி “அது மிகக் குறுகிய நேரம்” என

சுட்டிக்காட்டினார்கள்”. மேற்படி ஹதீதை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறித்த நேரம் எது என்பது தொடர்பில் அதிகமான கருத்தப்பிராயங்கள் காணப்படுகின்றன. ஆனாலும் அவற்றுள் இரண்டு கருத்துக்கள் மிகவும் உறுதியானதாகும்.

“இமாம் குத்பா ஓதும்போது இரண்டு குத்பாக்களுக்கிடையில் அமரும் நேரம் தொடக்கம் ஜும்ஆ முடியும் வரையுள்ள நேரமும், அஸருடைய நேரம் தொடக்கம் மஃரிபுடைய நேரம் வரையான காலப்பகுதியாகும்”. இமாம் இப்னுல் கையும் (றஹ்) அவர்கள் முதலாவதை விட இரண்டாவதையே சுட்டக் காட்டுகின்றார். (ஸாதல் மஆத்) இதனை பின்வரும் ஹதீதை அடிப்படையாகக் கொண்டு குறிப்பிடுகின்றார். “வெள்ளிக் கிழமைகளில் பண்ணிரண்டு மணித்தியாலங்களில் ஒரு மணி நேரம் உண்டு. எந்த முஸ்லிமாயினும் அந்த நேரத்தில் யாதாயினும் ஒன்றைக் கேட்டால் நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதனைக் கொடுப்பான். எனவே அஸருடைய நேரத்தின்பின்னுள்ள நேரத்தில் அதனை தேடிப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்”. (அபூதாவுத்) இதுவே ஸஹாபாக்கள் உட்பட அதிகமானோரின் கருத்துமாகும்.

When Waking up at Night

When a person wakes up in the middle of the night, only to go back to sleep again, if he remembers Allah(ﷻ) at this time, his du'a will be accepted.

The Prophet (ﷺ) stated: Whoever wakes up at night, and says, 'Lailaha illa Allah Wahdahu la shrarika lah, la hul at-mulk wa la hualhamd wa huwa ala kulli shayin Qadir. Alhamdu lillah, wa SubhanaAllah walailaha illaalla, waAllahu akbar, wala hawla wala quwwata illa bi Allah', and then says,'O Allah, ﷻ forgive me!' or

makes a du'a, then he will be responded to. And if he performs wudu and prays, then his prayer will be accepted.

25. இரவில் விழித்தெழுந்து துஆக் கேட்டல்.

ஒருவன் இரவின் நடு நிசியில் விழித்தெழுந்து அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்ந்து அவனிடம் எதனையாவது வேண்டினால் அல்லாஹ் அவனது பிரார்த்தனையை ஏற்றுக் கொள்கின்றான். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “யார் ஒருவன் இரவில் விழித்தெழுந்து “லாயிலாஹ இல்லல்லாஹு வஹ்தஹு லாஷரீக லஹு லஹுல் முல்கு வலஹுல் ஹம்து வஹுவ அலா குல்லி ஷையின் கதீர்.அல்ஹம்து லில்லாஹ் வசுப்ஹானல்லாஹி வலாயிலாஹ இல்லல்லாஹ் வல்லாஹு அக்பர்.வலா ஹவ்ல வலா குவ்வத இல்லா பில்லாஹ்” எனக் கூறி இறவா என்னை மன்னிப்பாயாக எனத் தொடர்ந்து துஆ செய்கின்றானோ அவர் விடையளிக்கப்படுவார். மேலும் அவர் வுமூச் செய்து தொழுது இறைவனிடம் பிரார்த்தித்தால் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் எனக் கூறினார்கள்”.

When the Soul of a Person is Taken

During this frightening occasion, when a person is in the last stages of life, and is about to enter his life of eternity, bystanders should not make any du'a except for good. This because the angels of death are waiting nearby to take the soul of the person, and they say Amin to every du'a made at this occasion.

Umm Salamah narrated that the Prophet (ﷺ) entered upon Abu Salamah (while he was on his death bed) and his eyes had fixed into a stare (ie. he had died, so the Prophet (ﷺ) closed his eye lids, and said: “ When the soul leaves the body, the eyes follow it)

At this, the people of Abu Salamah's house, began crying and the Prophet (ﷺ) further said : “Do not ask for yourselves anything but good, for the Angels will say Amin to all that you ask for. O Allah, (ﷻ) forgive Abu Salamah and raise his ranks among those who are guided...

Therefore, whenever a person is in the presence of one who is about to die, he should pray to Allah(ﷻ) for all that is good, for the dying person, his family and for himself.

This hadith also explains why the eyes of those who are dead are always found to be in a stare, looking upwards, since the eyes follow the soul as it leaves upwards in the hands of the angels of death.

26. ஒருவருடைய மரணத்தறுவாயில் துஆக் கேட்டல்.

இந்த அபாயகரமான, ஒருவன் தனது வாழ்நாளின் இறுதித் தறுவாயில் இருக்கின்றவேலையில் அவனருகில் இருப்போர் இம்மனிதனுக்காக நலவுகளையேயன்றி வேறு எதனையும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கமாட்டார்கள். எனவே இவ்வேலை பிரார்த்திக்கின்றபொழுது உயிரைக் கைப்பற்ற தயாராக இருக்கும் மலக்குகள் அங்கு கேட்கப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பிரார்த்தனைக்கும் ஆமீன் கூறிக்கொண்டிருப்பார்கள்.

உம்முஸல்மா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “அபு ஸலமா மரணத் தறுவாயில் இருக்கின்றவேலை நபி (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் வந்தார்கள். அவ்வேலை அவருடைய பார்வை விறைத்த பார்வையாக இருந்தது (அவர் மரணித்திருந்ததால் அவருடைய பார்வை மேல் நோக்கி இருந்தது). எனவே நபி

(ஸல்) அவர்கள் அவருடைய கண்களை மூடிவிட்டு

“ஒருவருடைய உயிர் அவருடைய உடலை விட்டும் பிரியும்வேலை அவருடைய கண்கள் அதனைத் தொடர்ந்து செல்லும் எனக் கூறினார்கள். அவ்வேலை அபூ ஸலமாவின் வீட்டில் இருந்தோர் அழலானார்கள் அப்போது நபி (ஸல்) “நீங்கள் நலவுகளையேயன்றி வேறு எதனையும் பிரார்த்திக்க வேண்டாம் நீங்கள் கேட்கின்ற பிரார்த்தனைக்கு மலக்குமார்கள் ஆமீன் கூறுகின்றார்கள் எனக் கூறிவிட்டு “இறைவா அபூஸலமாவின் பாவங்களை மன்னிப்பாயாக” எனப் பிரார்த்தித்தார்கள்”.

எனவே யாராயினும் மரணத்தருவாயில் இருப்பவரிடம் செல்வாராயின் அவர் அனைத்து நிலவுகளையும் அவருக்காகவும் அவருடைய குடும்பத்திற்காகவும் இன்னும் தனக்காகவும் கேட்க வேண்டும்.

மேலும் இந்த ஹதீஸ் ஒருவர் மரணிக்கும்வேலை அவருடைய உயிர் மலக்குகளால் எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றபோது அவருடைய கண்கள் மேல்நோக்கி விறைத்த நிலையில் இருக்கும் என்பதையும் விளக்கிக் காட்டுகின்றது.

At the crowing of a Rooster

Abu Hurayrah (ra) narrated that the Prophet (ﷺ) said: “When you hear a rooster crowing, then ask Allah(ﷻ) for His Bounties, for it has seen an angel, and when you hear a donkey braying, then seek refuge in Allah(ﷻ) from Shaytan, for it has seen a Shaytan.

27. சேவல் கூவுகின்றவேலை துஆக் கேட்டல்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபூஹுரைரா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “நீங்கள் சேவல் கூவும் சப்தத்தை கேட்டால் அல்லாஹ்விடம் அவனது தயவை, தாராளத் தன்மையைக்

கேளுங்கள்.அவை மலக்குகளைக் கண்டிருக்கின்றன.மேலும் நீங்கள் கழுதைகள் கத்துவதை செவிமடுத்தால் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாப்புத் தேடிக் கொள்ளுங்கள்.ஏனெனில் அவை ஷைத்தானைக் கண்டிருக்கின்றன”.

The Person Reciting the Qur'an

It has been authentically narrated that peace and tranquility descend on the one who recites the Qur'an, as do the angels. Therefore, after reciting any portion of the Qur'an, we are encouraged to make a du'a, as it is more likely to be responded to.

28. அல்குர்ஆன் ஓதிய பின் துஆக் கேட்டல்.

ஒருவன் அல்குர்ஆனை ஓதும்போது அவன்மீது சாந்தியும் அமைதியும் இறங்குகின்றது. அவ்வாறே மலாயிக்காமார்களும் இறங்குகின்றார்கள். ஆகவேதான் அல்குர்ஆனை ஓதிய பின்னர் நாங்கள் துஆக் கேட்க வேண்டும் எனத் தூண்டப்பட்டுள்ளோம். ஏனெனில் இது பிரார்த்தனை அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு ஏற்ற நேரமாகும்.

The Du'a for a Person in his Absence.

Abu al- Daarda (ra)reported that the Prophet (ﷺ) said: “There is no Muslimworshipper who prays for his brother (Muslim) in his absence except that an angel says, ‘And to you be the same.

29. ஒருவர் இல்லாத நிலையில் அவருக்காக துஆக் கேட்டல்.

அபுதர்தா (றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதர முஸ்லிமுக்காக அவர் இல்லாத நிலையில் அவருக்காகப்

பிரார்த்திக்கின்றபோது ஓர் மலக்கு “இறைவா இன்ன மனிதர் அவரது சகோதரருக்காகப் பிரார்த்திப்பதைப்போல் அவருக்கும் வழங்குவாயாக” எனப் பிரார்த்திக்கின்றார்”.

Confirming with the Etiquette of Du’a

It is essential that the one making a du’a conforms to all the preconditions and etiquette that has gone before, in particular praying only to Allah, (ﷻ) and concentrating on one’s du’a, and praying during the blessed times and occasions during which one’s du’a is more likely to be responded to.

30. துஆவிற்குரிய மேலும் சில ஒழுங்கு விதிகள்.

ஒருவர் பிரார்த்திக்கின்றபோது துஆவிற்கான முன் நிபந்தனைகள் மற்றும் முன்னர் கூறப்பட்ட ஒழுங்கு விதிகளை பூரணப்படுத்தியமையை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். குறிப்பாக அல்லாஹ்விடமே பிரார்த்திக்கின்றேன் என்ற எண்ணம், துஆ கேட்கும்போது தனது மனதை ஒருநிலைப்படுத்திக்கொள்ளல், துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் அங்கீகரிக்கப்படும் நேரத்தில் துஆக் கேட்டல்.

Some important etiquettes of making Du’a.

- 1) Du’a must be preceded by repentance of the slave. Allah (ﷻ) says in the Quran: ‘Ask forgiveness of your Lord.’
- 2) One must not call on to other than Allah (ﷻ). He must not seek refuge or help from other than Allah (ﷻ).
- 3) One must have absolute faith that his Du’a will be answered. It is narrated in a Hadith: “The supplication of every one of you is granted if he does not grow impatient and says: I supplicated but it was not granted.” (Bukhari and Muslim).

4) The main purpose of Du'a is presence of the heart. The Prophet Muhammad (ﷺ) said: " Know that Allah (ﷻ) does not answer the Dua'a from a heedless heart"- (Thirmidhi). One's heart must be filled with fervent desire, reverence and humility when he is making Du'a.

5) Choose the best times for the acceptance of Du'a, Among the best times is the time just before Fajr (dawn), the last third of the night, the last hour of Jumu'ah (Friday), when rain is falling, and between the Adhaan and iqaamah. Among the best places are mosques in general, and al-Masjid al-Haram [in Makkah] in particular, although Du'a is acceptable at all times.

6) "When any one of you makes dua, let him start by praising Allah, (ﷻ) then let him send blessings upon the Prophet (ﷺ), then after that let him ask for whatever he wants." Al-Albani said: it is a saheeh hadeeth. (See: Saheeh Sunan al-Tirmidhi, 2765.

When you are starting your du'a, you should always start by saying: Bismillah- ir- Rahman- ir- Raheem. Prophet Muhammad (ﷺ) said: A du'a that doesn't have Bismillah- ir- Rahman- ir- Raheem at the beginning of it is rejected. A du'a should begin in the name of Allah, (ﷻ) putting all trust and hope in Him alone. Describing Him as Kind and Merciful creates confidence that the du'a will not be rejected. The du'a should also contain salawaat (blessings) on Prophet Muhammad (ﷺ)

Other aspects of the etiquette of making du'aa', although they are not waajib (obligatory), are: to face the Qiblah; to make du'aa' in a state of tahaarah (purity. It is also prescribed to raise the hands when making du'aa'.

The reason why one's du'aa' is not answered may be because he has done something that Allaah(ﷻ) has forbidden, such as having haraam wealth – whether it be food or drink or clothing or accommodation or transportation, or he has taken a haraam job, or the stain of sin is still in his heart, or he is following bid'ah (innovation) in religion, or his heart has been overtaken by negligence, or when the person who is making du'aa' is weak in himself, because he is faint-hearted in his turning towards Allaah(ﷻ). **Note: Prophet (ﷺ) said: “ There are three types of people who attend the Friday Prayer. (1) One is a man who is present but speaks during the Khutbah and that is his portion of the prayer.**

(2) Second is a man who is present and makes supplications. In his case, Allah(ﷻ) may give him what he asks, if He wishes, or He may not give him what he asks.

(3) Third is a person who is present and observes silence and does not step over the necks of the Muslims nor does he harm anyone. For him, there is an expiation from that Friday until the previous Friday plus an additional three days

31. துஆவிற்குரிய முக்கிமான ஒழுங்கு விதிகள்.

1.அடிமைத்துவத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் துஆ அமைதல். அல்லாஹ் அல்குர்ஆனில் “நீங்கள் உங்கள்

இறைவனிடம் பாவமன்னிப்பைக் கேளுங்கள்” எனக் குறிப்பிடுகின்றான்.

2.அல்லாஹ் அல்லாதவரிடம் கேட்கக் கூடாது. பாவமன்னிப்பாக இருப்பினும் எமது தேவைகளை முன்வைப்பதாக இருப்பினும் பாதுகாப்பை வேண்டுவதாக இருப்பினும் எதுவாக இருந்தாலும் அல்லாஹ் ஒருவனிடமே கேட்க வேண்டும்.

3.ஒருவன் தனது பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுடன் கேட்டல் வேண்டும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “நீங்கள் பொறுமை இழந்து “அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்தேன் அது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை” என்று கூறாமல் இருந்தால் உங்களில் ஒவ்வொருவரும் செய்கின்ற பிரார்த்தனை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்”. (புஹாரி, முஸ்லிம்)

4.துஆ வேண்டுவதன் பிரதான நோக்கம் மன அமைதியை ஏற்படுத்துவதாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “அறிந்து கொள்ளுங்கள் பொடுபோக்கான உள்ளம் கொண்டவர்கள் கேட்கும் பிரார்த்தனைக்கு அல்லாஹ் விடையளிப்பதில்லை”. (திர்மிதி) எனவே ஒருவர் துஆக் கேட்கின்றபோது அவருடைய உள்ளம் ஆர்வம் நிறைந்ததாகவும் கண்ணியம் நிறைந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

5.துஆக் குட்கும்போது துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் மிகப் பிரதான நேரங்களைத் தெரிவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக பஜ்ருக்கு முந்திய நேரம், ஜும்ஆவுடய நாளின் இறுதி நேரங்கள், மழை பொழியும்போது, அதானுக்கும் இகாமத்திற்கும் இடைப்பட்ட நேரம், இடங்களில் மிகச் சிறந்த இடமான பள்ளிவாயல்களில் வைத்து, மஸ்ஜிதில் ஹராம்போன்ற இடங்களையும் நேரங்களையும் குறிப்பிடலாம். எனினும் பொதுவாக எல்லா நேரங்களிலும் துஆவிற்கு விடையளிக்கப்படும் என்பதும் கருத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

6.“உங்களில் யாராயினும் ஒருவர் பிரார்த்தனை புரிந்தால் முதலில் அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்தும், பின்னர் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூறத்தும், பின்னர் அவரது தேவைகளை அல்லாஹ்விடம் முன்வைக்கத்தும்” என நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்.

7.துஆவை ஆரம்பிக்கும்போது “பிஸ்மில்லாஹிர்ரஹ்மāனிர்ரஹீம்” எனக் கூறி ஆரம்பிக்க வேண்டும். நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “பிஸ்மி” கூறி ஆரம்பிக்கப்படாத துஆ நிராகரிக்கப்படும். ஒருவர் கேட்கும் துஆ அல்லாஹ்வின் பெயர் கூறி அவன் மீது முழு நம்பிக்கையும் ஆதரவும் வைத்த நிலையில், அவனது அன்பு கருணையைக் கொண்டு புகழ்ந்து துஆ நிராகரிக்கப்படமாட்டாது என்ற உறுதியான நம்பிக்கையுடன் ஆரம்பிக்க வேண்டும். மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத் கூற வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

8.துஆவிற்கான மற்றுமொரு ஒழுங்கு விதி சுத்தமான நிலையில் கிப்லாவை நோக்கி கையேந்திய நிலையில் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க வேண்டும். (இது வாஜிப் - அவசியம் இல்லை எனினும் கடைப்பிடிப்பது சிறந்தது)

9.ஒருவர் கேட்கின்ற துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படாமைக்கு அல்லது நிராகரிக்கப்படுவதற்குரிய காரணம் ஒன்றில் அல்லாஹ்வினால் தடுக்கப்பட்ட காரியங்களை குறித்த நபர் செய்தமையாக இருக்கலாம், உதாரணமாக ஹராமான வழிகளில் உணவு, பாணம், உடை, உறைவிடம், போக்குவரத்து போன்றவற்றைப் பெற்றிருக்கலாம். அல்லது ஹராமான வழிகளில் தனது தொழிலை மேற்கொண்டு சம்பாதித்திருக்கலாம், அல்லது தொடர்ந்தும் பாவம் செய்யக் கூடியவராக இருக்கலாம், அல்லது மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்படாத பித்ஆவை செய்யக் கூடியவராக இருக்கலாம், அல்லது அவருடைய உள்ளம் அலட்சியப் போக்குடையதாக இருக்கலாம், அல்லது துஆக் கேட்பவர் அல்லாஹ்வின்பால் தன்னை நிலைப்படுத்திக்

கொள்வதில் தைரியமின்மை காரணமாக தன்னளவில் பலஹீனமானவராக (உறுதியான ஈமான் இல்லாதவராக) இருக்கலாம்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் “ஜும்ஆவுடைய தொழுகைக்காகச் செல்வோர் மூவகையினராவர்.

முதலாவது – ஒருவர் ஜும்ஆவிற்கென பள்ளிக்குச் சென்று குத்பா செய்யப்படும்போது அங்கு பேசிக் கொண்டிருப்பார். அதுவே அங்கு அவர் பெற்றுக் கொண்ட பலாபலனாகும்.

இரண்டாவது – ஜும்ஆவிற்குச் சென்று அங்கு பிரார்த்தனை புரிவார், அவர் கேட்பதை அல்லாஹ் விரும்பினால் கொடுப்பான் அல்லது கொடுக்காதிருப்பான்.

மூன்றாவது – ஜும்ஆவிற்காகச் சென்று மற்றவர்களுடைய கழுத்துக்களை மடக்கிக்கொண்டு முன்னே செல்லாமலும், ஏனைய முஸ்லிம்களுக்கு நோவினை செய்யாமலும் சென்று அமர்ந்து அங்கு பேசப்படுகின்ற அனைத்து விடயங்களையும் அமைதியான முறையில் செவிமடுப்பார். இவ்வாறான மனிதருக்கு இந்த ஜும்ஆவிலிருந்து அடுத்த ஜும்ஆ வரைக்கும் மேலும் மூன்று நாட்கள் அதிகமாக (பத்து நாட்கள்) செய்த பாவங்களுக்கான மன்னிப்பு அல்லாஹ்விடமுண்டு.

In conclusion,

We quote ibn al-Qayyim: *If the du’a is combined with the following factors: the presence of the heart, and its full concentration on the du’a; making du’a at one of the times of response; a meek heart, one that is broken and humiliated in the presence of Allah,(ﷻ) full of humbleness and softness; facing the qiblah; In a state of wudu; raising one’s hands to Allah;(ﷻ) starting the du’a with praise to Allah;(ﷻ) following that up with salutations upon the Prophet (ﷺ);*

preceding the du'a with repentance and seeking forgiveness for past sins; preceding the du'a by giving some charity; and finally entering in upon Allah,(ﷻ) and being persistent in asking Him, and calling upon Him in a state of fear and hope, and performing tawassul with His Names and Attributes; then this du'a is hardly ever left, but rather responded to, especially if the du'a is using the supplications that the Prophet (ﷺ) informed are likely to be responded to.(paraphrased from al-Da'wa al-Da'wa page 48)

32. முடிவாக

இப்பனுல் கையும் (நஹ்) அவர்கள் கூறுகின்றார்கள், “ஒருவர் செய்கின்ற பிரார்த்தனை பின்வரும் தன்மைகளுடன் ஒத்திருக்குமாயின் அவை நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அதாவது ஒருவர் தனது பிரார்த்தனையில் மனப் பூர்வமாகவும், தன் மனதை ஒருநிலைப்படுத்திய நிலையிலும், துஆ அங்கீகரிக்கப்படும் நேரம் எனக் குறித்துக் காட்டப்பட்டுள்ள நேரத்திலும், அச்சம் நிறைந்த அமைதியான உள்ளத்துடனும், அல்லாஹ்வின் முன்னால் தன்னைப் பணிந்த நிலையிலும், வழுவுடன் கிப்லாவை முன்னோக்கிய நிலையிலும், தனது இரு கரங்களையும் அல்லாஹ்வை நோக்கி ஏந்திய நிலையில், அல்லாஹ்வைப் புகழ்ந்து நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது ஸலவாத்துக் கூறி, தான் செய்த பாவங்களை எண்ணி வருந்தி, அல்லாஹ் மீதான தனது நேசத்தை வெளிப்படுத்திய நிலையில், அவன் விடையளிப்பான் என்ற உறுதியான எண்ணத்துடன், அச்சத்துடனும் ஆதரவுடனும் அவனை அழைக்க வேண்டும். மேலும் அவனது பெயரையும் பன்புகளையும் கொண்டு அவனை அழைக்க வேண்டும்”.

மேலும் நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள் ஒருவருடைய பிரார்த்தனை மனப் பூர்வமாக உளமார்ந்த பிரார்த்தனையாக

அமையுமாயின் பெரும்பாலும் அது விடையளிக்கப்படும். (அத் த.:வா-பக்கம்-48)

To request a pious person to perform a du'a

It is permissible to ask a person that one feels is more pious than oneself to make a du'a for one.

So, it is permissible to go to a scholar, and say, for example: "O so-and so-! I ask that you make a du'a to Allah(ﷻ) that he cure my son from such-and such an illness."

Safwan ibn Abdillah narrated: "I went to Syria, and visited Abu al-Darda in his home, but he was present when I arrived. Umm al-Darda asked me, 'Are you going to perform Hajj this year?' I replied that I was, so she said:

In that case, do not forget to pray to Allah(ﷻ) for us for good, for the Prophet (ﷺ) used to say:

Similarly, if a person makes tawassul to Allah,(ﷻ) but by means of something that has not been sanctioned in religion, this will be an innovation. The most common type of tawassul that is done in our times, and yet is not sanctioned by the Qur'an and Sunnah, is tawassul through the status of the Prophet (ﷺ).

Without a doubt, the Prophet (ﷺ) is the one single person that all Muslims love the most. He is the best of creation, and the most noble of mankind. He is our leader in this world and on the Day of Judgement, and he is the righteous of all Adam's children. All of this, however, should not cause us to raise him above the level that Allah(ﷻ) Himself chose for His Prophet,(ﷺ) and that the Prophet (ﷺ)

himself was content with. One only needs to look at the Christians and the consequences that have occurred when they raised Isa ibn Maryam above the status that he deserved, to see the dangers of this line of thinking.

33. பக்தி சிரத்தையுள்ள ஒருவரிடம் துஆக் கேட்குமாறு வேண்டுதல்.

தன்னை விட ஒருவர் சிறந்த வணக்கசாலி, பக்தி சிரத்தையுள்ளவர் எனக் கணிக்கின்ற பிற ஒருவரிடம் தனக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யுமாறு வேண்டுவது அனுமதிக்கத்தக்கதாகும். இதன் படி ஒருவர் குறித்த நபரிடம் சென்று உதாரணமாக எனது மகனது இன்ன நோய் குணமடைய அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள் எனக் கூறுவதைக் கூறலாம். ஸப்வான் பின் அப்தில்லாஹ் (றழி) அறிவிக்கின்றார்கள், “நான் சிரியாவிற்குச் சென்று அபூதர்தா (றழி) அவர்களை அவரது வீட்டில் சந்தித்தேன். அவ்வேலை உம்முதர்தா (றழி) அவர்கள் என்னிடம் இவ்வருடம் ஹஜ்ஜுக்காகச் செல்கின்றீர்களா? எனக் கேட்டார். அதற்கு நான் ஆம் எனக் கூறினேன். அப்போது அவர் எங்களது நலவுகளுக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க மறந்து விட வேண்டாம் எனக் கூறினார்கள்”.

ஒரு மனிதன் மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்படாத ஒன்றைக் கொண்டு அல்லாஹ்விடம் வஸீலாத் தேடுவது பித்ஆவாகும். மேலும் இன்றைய காலத்தில் மிகஅதிகமாகப் பரவிக் காணப்படக்கூடிய முறையான நபி (ஸல்) அவர்களைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடுவதும் அல்குர்ஆன் சுன்னாவினுடாக அனுமதிக்கப்படாத ஒன்றாகும். நபி (ஸல்) அவர்கள் அனைத்து மனிதர்களாலும் நேசிக்கப்படக்கூடியவர், நேசிக்கப்படவேண்டியவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர் படைப்புகளில் மிகச் சிறந்தவர், மனித நேயத்திற்கான ஓர் சிறந்த முன்மாதிரி, இவ்வுலகிலும் மறுவுலகிலும் அவரே எமது தலைவர், ஆதமுடைய சந்ததிகளில்

மிகவும் உரிமை பெற்றவரும் அவரே. எது எவ்வாறாயினும் அவரை நாம் அல்லாஹ்வின் நிலைக்கு தரத்திற்கு மேலாக ஒருபோதும் உயர்த முடியாது. அல்லாஹ் அவனாகவே அவரை நபியாகத் தேர்ந்தெடுத்தான். அவரும் அதனைப் பொருந்திக் கொண்டார்கள் என்பதேயன்றி வேறில்லை.

Tawassul by asking a living person to make du'a.

It is allowed to make tawassul by asking a living person to make du'a on your behalf, if you feel that such a person is a true and righteous person.

“The du'a of a Muslim for his brother in his absence is responded to. In his presence there is an angel that has been assigned to him every time he makes a du'a for his brother with good, the angel assigned to him says, ‘Amin. And to you the same’”.

It has not been reported that any of the major Companions ever asked the Prophet (ﷺ) to make du'a for them regarding a personal, worldly benefit that they desired. They would ask him to make du'a regarding a matter that was of benefit to all of the Muslims (such as Umar's request to the Prophet (ﷺ), to make du' to bless the Muslims with food when the army ran short of it during the Battle of Tabuk), or of a religious benefit (such as Abu Hurayrah asking the Prophet (ﷺ) to make du' a to guide his mother to Islam), but there is no reported incident in which they came to the Prophet (ﷺ) to ask for a personal, worldly benefit.

So if a person does tawassul by a means other than what has been mentioned, then without a doubt he will either fall into shirk (associating partners with Allah(ﷻ)) or bid'ah (innovation). For example, if a person makes tawassul to another object or false deity,

this is one of the greatest types of shirk! To make tawassul through idols and other false deities is exactly what the pagan Arabs did before the Prophet's (ﷺ) advent.

With this in mind, we say that tawassul through the Prophet (ﷺ) can be divided into three categories. The first type is tawassul through one's love for the Prophet (ﷺ). This type comes under tawassul through one's good deeds, and is allowed. The second type comes under tawassul through the Prophet's (ﷺ) du'a while he was alive.

This comes under tawassul by asking a pious person to make du'a, and without a doubt the Prophet (ﷺ) is the most noble and ;pious of Adam's children. However, after the Prophet's (ﷺ) death, it is not possible to use this type of tawassul any more, as the Prophet (ﷺ) cannot hear a person sending salam upon the Prophet (ﷺ) for Allah (ﷻ) has assigned angels to convey these salams to him as has been narrated in authentic traditions. As for anything other than salams then there is no narration that such information is conveyed to him)

The third type of tawassul with regards to the Prophet (ﷺ) is tawassul through his status. So, a person would say: 'O Allah, (ﷻ) I ask you by the status of the Prophet (ﷺ) with You, that you grant me such and such.'

Tawassul through the status of the Prophet (ﷺ) is a matter that has not been mentioned in the Qur'an, or in the authentic Sunnah. Therefore, this act is a dangerous innovation into the religion of Islam..In addition, there are no authentic narrations from the three generations of Islam – the three generations that the Prophet (ﷺ) praised in many authentic narrations – that show that any one of the great scholars and worshippers of these generations practiced this

type of tawassul. So this, in and of itself, is clear proof that tawassul through the status of the Prophet (ﷺ) is an innovation, and it is irrelevant who amongst the later scholars sanctioned it. For no group of people loves the Prophet (ﷺ) more than the Companions, and yet none of them, even when they were in dire need, performed this type of tawassul. And the Muslim has, in the Prophet (ﷺ), and his Companions, a model to follow and imitate,.

34. துஆக் கேட்பதற்கு உயிரோடு உள்ள ஒருவரைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடல்.

உயிரோடு உள்ள ஒருவர் உண்மையாளர் நேர்மையாளர் எனக் கண்டால் எம் சார்பாக துஆக் கேட்பதற்கு அவரைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்.

ஒரு முஸ்லிம் தனது சகோதரன் இல்லாத நிலையில் அவருக்காகப் பிரார்த்தித்தால் அது விடையளிக்கப்படுகின்றது. அதே நிலையில் அவருக்காகச் சாட்டப்பட்ட மலக்கு துஆக் கேட்பவருக்கு நலவுகளை வழங்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றார். அதாவது அவரது பிரார்த்தனைக்கு ஆமீன் கூறி அவர் தன் சகோதரனுக்குக் கேட்பதைப் போல் அவருக்கும் வழங்குவாயாக எனக் கேட்கின்றார்.

எந்த ஒரு ஸஹாபியும் தமது சொந்த உலோகாயுத தேவைக்காக பிரார்த்திக்குமாறு நபியவர்களிடம் வேண்டியதில்லை. எனினும் அவர்கள் அனைத்து முஸ்லிம்களுக்குமான பொதுவான நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டு கேட்டுள்ளார்கள். உதாரணமாக தபுக் யுத்தத்தில் படையினர் தொகை குறைவடைந்து சென்ற வேலை முஸ்லிம்களுக்கு உணவு வழங்குமாறு வேண்டி பிரார்த்திக்குமாறு நபி (ஸல்) அவர்களிடம் உமர் (ரழி) அவர்கள் வேண்டிக் கொண்டார்கள். அவ்வாறே மார்க்கத்தின் பொதுவான நன்மைகளைக் கருத்திற்கொண்டும் வேண்டினார்கள். உதாரணமாக அபு ஹுரைரா (ரழி) அவர்கள் தனது தாய்க்கு

இஸ்லாத்தின்பால் வழிகாட்டுமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்க நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வேண்டிக் கொண்டார்கள். எனவே அனுமதிக்கப்பட்ட வழியிலல்லாது வேறு வழியில் ஒரு முஸ்லிம் வஸீலாத் தேடினால் ஒன்றில் அவன் ஷிர்கில் விழுந்து விடுகின்றான் அல்லது பித்ஆவை செய்த ஓர் குற்றவாளியாக மாறிவிடுகின்றான். யாராயினும் ஒருவர் வேறு இறைப் படைப்புக்களை அல்லது வேறு கடவுளர்களைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடினால் அது பெரிய ஷிர்கின் நிலைகளில் ஒன்றாகும். மேலும் போலியான கடவுல்கள் மற்றும் சிலைகளைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடுவது அஞ்ஞான காலக் காபிர்கள் செய்த பெரும் குற்றத்தைப் போன்றதாகும். இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நோக்கின் நபி (ஸல்) அவர்களினூடா வஸீலாத் தேடுவது மூன்று வகைப்படும்.

முதல் வகை:— ஒருவர் தான் செய்த செய்கின்ற நற்காரியங்களினூடாக, நற்காரியங்களைக் கொண்டு வஸீலாத் தேடல். இது அனுமதிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது வகை:— நபி (ஸல்) அவர்கள் உயிர்வாழ்கின்ற வேலை அவர்களது பிரார்த்தனையினூடாக கேட்கக்கூடிய வஸீலா.

மூன்றாவது:- நபி (ஸல்) அவர்களது பொருட்டினால் கேட்டல். இது அல்குர்ஆனிலோ சுன்னாவிலோ வழிகாட்டப்படாமையால் இம்முறையும் அனுமதிக்கத்தக்கதல்ல, அவ்வாறு செய்வது பித்ஆவாகும்.

Wiping one's face after Finishing the Du'a.

these Abu Dawud said: "This hadith has been reported from other than this chain, on the authority of Muhammad ibn K'ab and all of them are very weak. This particular chain is the best, and it too is weak."

There are also a number of other ahadith and statements of the salaf with regards to wiping one's hands over the face after du'a. However, all of the ahadith are without a doubt weak. The difference of opinion occurs in whether a hadith, put together, raise them to the status of hasan (acceptable) or not.

Other scholars held the opinion that it is permissible to wipe one's hands over one's face, but only while one is not in prayer. As for a person making a du'a during salat (for example, the qunut du'a), then he should not wipe it over his face. Shaykh Bakr Abu Zayd writes: "And if he wishes, he can wipe his face with his hands"

In any case, both the wiping of one's face, and the disapproval of this act, has been narrated from the scholars and Imams of the salaf, so it is not appropriate to ignore this fact. So what opinion one takes, one has a basis for it, even though it appears that the stronger opinion is that one should not wipe one's hands over one's face after du'a and Allah(ﷻ) knows best.

35. துஆக் கேட்டு முடிந்த பின்னர் கைகளால் முகத்தைத் தடாவுதல்.

ஒருவர் துஆக் கேட்ட பின்னர் தனது கைகளால் முகத்தைத் தடாவுதல் தொடர்பில் பல வகையான சான்றுகள் காணப்படுகின்றன. அனைத்து ஹதீஸ்களும் இதுதொடர்பில் வருகின்றவை எவ்வித சந்தேகமுமின்றி அவை பலவீனமான ஹதீஸ்களாகும். இவை அனைத்தையும் ஹஸன் எனும் தரத்தில் கொண்டு வர முடியுமா? என்பதில் பல கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

இன்னும் சில அறிஞர்கள் தொழுகையில் ஓதும் துஆ தவிர வேறு துஆவின் பின்னர் கைகளால் முகத்தைத் தடவ முடியும்

என்கின்றனர். ஆனால் தொழுதுகொண்டிருக்கும்போது (உதாரணமாக குலூத்துடைய துஆ) அவ்வாறு கைகளால் தடாவ முடியாது என்கின்றனர். அஷ்ஷெய்க் பக்கீர் அபு ஸைத் என்பவர் “ஒருவர் விரும்பினால் தெர்முகையிலும் தடவ முடியும் என்கின்றார்”. ஆனால் இக்கருத்துகளுக்கு தெளிவான சான்றுகள் இல்லை.

துஆவின் பின்னர் கைகளால் முகத்தைத் தடாவ முடியும் என்பது பற்றியும், முடியாது என்பது பற்றியும் அறிஞர்களாலும் முன்னைய இமாம்களாலும் அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதனை ஆராயாது விடுவது பொருத்தமற்றதாகும். எவ்வாறாயினும் பொதுவான அறிவுப்புகளை வைத்து நோக்குகையில் துஆவின் பின்னர் கைகளால் முகத்தில் தடாவுதல் அனுமதிக்கப்பட்டதல்ல என்ற முடிவுக்கே வர முடிகின்றது. அனைத்தையும் அல்லாஹ்வே நன்கறிந்தவன்.

Sincere Du'a for the Dead

Abu Hurayrah narrates that he heard the Prophet (ﷺ) say: “When you pray over the dead, then be sincere in your du’a” (Authentic, narrated by Abu Dawud, Ibn Majah and others.

Imam al-Shawkani, commenting on this hadith said: “ The phrase be sincere in your du’a shows that it is not necessary to limit the du’a to the specific du’as mentioned, and it is essential for the person praying for the dead person to ask sincerely for him, whether the dead person was known to be a pious person or an evil person. In fact, the person who was a sinner is in even more need of the prayer of his Muslim brothers, and is in dire need of their intercession. And due to this, he has now been brought forth in front of them, and has come to them .

36. இறந்தவருக்காக நேர்மையாக துஆச் செய்தல்.

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாக அபு ஹுரைறா(றழி) அவர்கள் அறிவிக்கின்றார்கள் “இறந்தவருக்காகப் பிரார்த்திக்கும்போது நீங்கள் நேர்மையாக இருந்துகொள்ளுங்கள். (அபுதாஷத், இப்னு மாஜா) இந்த ஹதீதை அடிப்படையாகக் கொண்டு இமாம் ஷௌகானி (றஹ்) பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “இங்கு நேர்மையாக, உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்ற விடயம் குறிப்பான சில விடயங்களை மாத்திரம்தான் கேட்க வேண்டும் என்பதல்ல. மாறாக குறித்த நபருக்காகப் பிரார்த்திக்கும்போது குறித்த பிரார்த்தனையில் நேர்மையாகவும் நம்பிக்கையாகவும் இருக்க வேண்டும். (அவர் பக்தி சிரத்தை கொண்ட நபராக இருந்தாலும் சரி, பாவம் செய்யக்கூடியவராக இருந்தாலும் சரி) உண்மையில் மரணித்த நபர் ஓர் பாவியாக இருந்தால் அவருக்காகப் பிரார்த்தனை புரிய வேண்டியது சகோதர முஸ்லிமுக்கு அவசியமாகின்றது. அத்தோடு அவருக்காகப் பரிந்து பேச வேண்டிய அதீத தேவையுடன் ஓர் முஸ்லிம் இருக்கின்றார். மேலும் அவர் இதன் காரணத்தினால்தான் முன்னே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றார்”.

Kissing one's thumbs and rubbing one's eyes with them.

It is all too common to see Muslims kiss their thumbs and then rub them upon their eyes when the Prophet's (ﷺ) name is mentioned. The basis of this act is the following fabricated narration:

Abbas ibn Ahmad ibn Abi Bakr, the Sufi, reported with a chain of narrators full of unknown names, that Khidr, the Companion of Moses, said: “Whoever says when the Mu’adhin says, ‘I testify that Muhammad (ﷺ) is the Messenger of Allah,(ﷺ)’Welcome, my loved one,and the coolness of my eyes,Muhammad(ﷺ)then kisses his thumbs and rubs them on his eyes, will never have any eye diseases.”

37. பெருவிரல்களைக் கொஞ்சி தனது கண்களைத் தடாவுதல்.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் பெயரைக் கேட்கும்போது தமது பெரு விரல்களில் ஊதி கண்களில் தடாவுகின்ற வழக்கம் முஸ்லிம்கள் மத்தியில் மிகப் பரவலாகக் காணப்படக் கூடிய ஒரு செயற்பாடாகும். இது போலியான அறிவிப்பின் பின்னனியாக உருவெடுத்த ஓர் செயற்பாடாகும்.

அபுல் அப்பாஸ் அஹ்மத் பின் அபீபக்கர் அர் ரத்தாத் அல்யமனீ என்பவர் தனது “முஜீபாதூர் ரஹ்மான் வஅஸாயிமுல் மஃபிரா” எனும் நூலில் ஆதாரபூர்வமற்ற ஹதீதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “யார் “அஷ்ஹது அன்ன முஹம்மதர் ரஸூலுல்லாஹ்” என முஅத்தின் கூறும்போது “மர்ஹபன் ஹபீபீ முஹம்மத் பின் அப்தில்லாஹ்” எனக் கூறி தனது விரல்களை முத்தமிட்டு அல்லது விரல்களில் ஊதி கண்களில் தடவி விடுகின்றாரோ அவருக்கு அதன் பிறகு கண்ணோடு தொடர்பான எந்தவித நோய்களும் தீண்டமாட்டாது.” இந்த பிழையான கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது சமூகத்தில் பலர் இச் செயற்பாட்டை மேற்கொள்கின்றனர். ஆனால் இது முற்றிலும் தவறானதும் நபி வழிக்குப் புறம்பான ஓர் பித்ஆவுமாகும்.

Dua in a Group

This is amongst those innovations that have become so common that many Muslims actually believe it is a Sunnah. Yet, this act has no basis in the Qur'an or Sunnah, not even a weak hadith! In many masjids, a joint du'a is made after every single salat, the imam says a du'a out loud, and the entire congregation says, 'Amin' behind him. There is no doubt that such an act is an innovation into this religion, as the

Prophet (ﷺ) never did such a congregational du'a after the salat, nor did the Companions after him, nor did the Successors after them.

In fact, quite the opposite is true! When a drought afflicted the Muslims during 'Umar's Caliphate, 'Umar himself was the one who made the du'a. and he also ordered Abbas to make an individual du'a. He did not order all the Companions to make a joint du'a with him nor did any of the other Companions suggest this to him. This shows that such a concept was unknown to the Companions.

38. குழுவாக இனைந்து துஆச் செய்தல்.

இது அனேகமான முஸ்லிம்களிடம் சுன்னா எனக் கருதி பரவலாகக் காணப்படுகின்ற ஓர் பித்ஆவாகும். இது அல்குர்ஆனிலோ, சுன்னாவிலோ, ஆக பலவீனமான ஓர் அறிவிப்பிலோ இல்லாத ஓர் விடயமாகும். அனேகமான பள்ளிவாயல்களில் ஒவ்வொரு பர்மான தொழுகைகளுக்குப் பின்னாலும் இமாம் சத்தமாக துஆ ஓத பின்னால் இருப்போர் ஆமீன் கூறுகின்றனர். இந்த செயற்பாடு மார்க்கத்தில் புதிதாக நுழைவிக்கப்பட்ட செயற்பாடு என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. இது நபி (ஸல்) அவர்களோ அல்லது அவர்களது அருமைத் தோழர்களோ அல்லது அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த நல்லடியார்களோ செய்யாத ஓர் செயற்பாடாகும்.

உண்மையிலேயே இதற்கு மாற்றமான ஓர் உண்மையையே காணமுடிகின்றது. அதாவது உமர் (ரழி) காலத்தில் வரட்சி ஏற்பட்டபோது உமர் (ரழி) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தித்தார்கள். மேலும் அப்பாஸ் (ரழி) அவர்களிடம் தனிமையாகப் பிரார்த்திக்குமாறு கட்டளையிட்டார்கள். அவர்கள் ஏனையோரை அவர்களுடன் இனைத்துக் கொள்ளுமாறோ அல்லது வேறு சஹாபாக்களோ இப்பணிப்புரையை விடுக்கவில்லை. இந்நிகழ்வு ஏனைய ஸஹாபாக்களுக்குத் தெரியாத ஒன்றாகவே இருந்தது.

DU'A IN GROUPS - INNOVATION

It has been narrated that one of the governors wrote to **UMAR ibn Khattab**, 'There are a group of people here who come together, and make du'a' (in congregation) for the Muslims and the Caliph'. So Umar ordered some of his servants to go with sticks and beat them, and in fact he helped them in this! (441) This, despite the fact that they were actually making du'a for him, as he was the Caliph at that time. This narration is clear proof that congregational du'a is an innovation that was strongly disapproved of by the Companions.

It should be mentioned that congregational du'as are permissible during certain occasions that the Sunnah has confirmed (such as during the khutbah on Friday, or during the Witr prayer when it is performed in congregation), but to make it a habit on other than such occasions makes it an innovation. Additionally, it directly contradicts many of the etiquettes of du'a, and opens up the door for **riya (showing off one's deeds)**. Such congregational du'as make it easier for a person's thoughts to wander, as concentration can only be perfected when one makes the du'a oneself. 441- Reported by Ibn Abi Shaybah, No: 6242. See Abu Zayd, p.72

39. கூட்டாகப் பிரார்த்திப்பது பித்ஆ – நூதனச் செயல்.

கலீபா உமர் (றழி) காலத்தில் ஓர் கவர்ணர் உமர் (றழி) அவர்களுக்கு “ஓர் குழுவினர் ஒன்றினைந்து முஸ்லிம்களுக்காகவும், கலீபாவிற்காகவும் கூட்டாக இனைந்து பிரார்த்திக்கின்றனர்” எனக் குறிப்பிட்டு கடிதம் ஒன்றை எழுதினார். அப்போது உமர் (றழி) அவர்கள் தனது பணியாட்களில் சிலரை அழைத்துக்கொண்டு தடியுடன் சென்று அவர்களுக்கு அடிக்குமாறு பணித்ததோடு இது விடயத்தில் அவர்களுக்கு

உதவியாகவும் இருந்தார்”. உமர் (றழி) அவர்கள் அவ்வேலை கலீபாவாக இருந்தமையால்தான் மக்கள் அவருக்காகப் பிரார்த்தித்தார்கள். இந்த அறிவிப்பு கூட்டாகப் பிரார்த்திப்பது மார்க்கத்தில் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஓர் பித்ஆ என்பதும், இது சஹாபாக்களால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

கூட்டாகப் பிரார்த்திப்பது ஓரிரு நிலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்டதாயினும் அது தவிரவுள்ள சந்தர்ப்பங்களில் கூட்டாகப் பிரார்த்திப்பதும், அதனை வழமையாக்கிக் கொள்வதும் பித்ஆவாகும். மேலும் இது துஆவினுடைய ஒழுங்கு விதிகளுக்கும், நிபந்தனைகளுக்கும் முற்றிலும் மாற்றமானதுமாகும்.

(இப்னு அபீ ஷைபா – 6242, அபூ ஸைத்)

To Clasp One's Hands to One's Chest During Du'a.

This is contrary to the proper manner of du'a, as the Sunnah is to ask with the palms outwards. Infact, this act resembles the manner of prayer of the Christians.

40. துஆக் கேட்கும்போது தனது கைகளை மார்பில் அடித்தல்.

ஒருவர் துஆக் கேட்கும்போது தனது கைகளை மார்பில் அடிப்பது துஆவிற்கான ஒழுங்கிற்கும், விதிமுறைகளுக்கும் புறம்பான ஓர் செயற்பாடாகும். ஏனெனில் துஆவின்போது கைகள் விரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை சுன்னா தெளிவு படுத்துகின்றது. மாறாக இவ்வாறான செயற்பாடு கிறிஸ்தவர்களுடைய வணக்க வழிபாடுகளை பிரதிபலிப்பதாக அமைந்து விடுகின்றது.

To Specify the Unspecified.

What is meant by this is that a person specifies a certain time, or a certain place, or a certain du'a, that is not specified by the Shari'ah, and believes that such an act will increase the chances of his du'a being accepted . So, to make a habit of making du'a on, say the 12th of Rabi-al- awwal, or at a certain location, is an innovation.

Likewise, to specify a particular du'a before or after doing an act is also considered an innovation (unless such a specification is found in the Sunnah). It is not allowed to add constraints or details that are not found in the Qur'an or Sunnah, believing that such acts will be more rewarded by Allah! (ﷻ)

Another example that is common is that during the tawaf (circumambulation around the Ka'bah) many people read specific du'as for each round, believing that this is part of the Sunnah. Yet, there is nothing specific of this nature found in the Qur'an or Sunnah, so if a person does this, believing that these specific du'as are encouraged or more rewarding than others, then he has fallen into a bid'ah or religious innovation.

Other examples of this include making a New Year's wish, or doing the same while blowing out candles, or at the beginning of spring and autumn, or any other occasions that have not been specified by the Shari'ah.

The opposite of this principle is also true, so, if a specific du'a has been narrated in the Sunnah for a specific occasion or after a certain act, then it should not be used habitually except for the circumstances that it has been narrated for. So, for example, the du'a that is narrated from the Prophet (ﷺ) for entering the masjid should not be

used every time a person enters any house or other structure, since the Sunnah has specified where this du' a should be used.

41. நபி வழிகாட்டலினூடாக குறிப்பிடப்படாத கால நேரங்களை துஆக் கேட்பதற்காக வரையறுத்தல்.

அதாவது துஆ அங்கீகரிக்கப்படுவதற்கு வரையறுத்துக் குறிப்பிடப்படாத காலத்தை, நேரத்தை, இடத்தைக் கொண்டு துஆ ஏற்றுக் கொள்ளப்படக்கூடிய சந்தர்ப்பமாகக் கனித்து அவற்றை நடைமுறைப்படுத்த முனைவதுடன் தனது செயற்பாட்டில் வழமையாக்கிக் கொள்வதையும் குறிக்கும் (உதாரணமாக றபீஉல் அவ்வல் 12ம் நாள்) இவை மார்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்படாத ஓர் பித்ஆவாகும்

அவ்வாறே அல் குர்ஆன் சுன்னாவினூடாக வழிகாட்டப்படாத நிலையில் ஒரு சில காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன்னர் அல்லது செய்த பின்னர் குறிப்பிட்ட துஆக்களை வரையறுத்துக் கொள்வதுடன் அவை அல்லாஹ்விடம் அதிக நன்மைகளைப் பெற்றுத் தருவதாகவும் நம்புதல் அனைத்தும் பித்ஆவாகும்.

உதாரணமாக கஃபாவை தவாப் செய்கின்றவேலை அதிகமான மக்கள் ஒவ்வொரு சுற்றிலும் குறிப்பான சில துஆக்களை சுன்னா என்று எண்ணி ஒதி வருகின்றனர். ஆனால் அல்குர்ஆனிலோ அல்லது சுன்னாவிலோ அவ்வாறு வழிகாட்டப்படவில்லை. எனவே இவ்வாறு ஒரு மனிதர் இது ஓர் சுன்னா, இது மேலதிக நன்மைகளைப் பெற்றுத் தருகின்றது என்ற எண்ணத்தில் அதனை மேற்கொள்வாராயின் அவர் மார்க்கத்தில் இல்லாத அனுமதிக்கப்படாத ஓர் பித்ஆவை செய்கின்றார்.

அவ்வாறே புத்தாண்டு வாழ்த்துத் தெரிவித்தல், கோடை காலம், மாரி காலம் ஆரம்பிக்கும் முன் துஆ ஒதுதல் அல்லது ஷரீஆவில் அங்கீகாரமில்லாத சில நிகழ்வுகளின் முன்னால் அல்லது பின்னால் துஆ ஒதுதல் போன்றன அனைத்தும் பித்ஆவேயாகும். இதற்கு மாற்றமாக சுன்னா எந்தெந்த

சந்தர்ப்பங்களில் எந்தெந்த இடங்களில் சில துஆக்களை வரையறை செய்து காட்டியுள்ளதோ அவற்றை உரியமுறையில் வேறு எத்தேவைகளுக்காகவும், வேறு எந்நிலமைகளிலும் பயன்படுத்த முடியாது. உதாரணமாக பள்ளியில் நுழையும்போது ஓத வேண்டிய துஆவை நபி (ஸல்) அவர்கள் கற்றுத் தந்துள்ளார்கள். எனவே அதனை பள்ளியில் நுழையும்போது மாத்திரமே பயன்படுத்த வேண்டும். மாறாக வீட்டினால் நுழையும்போது அதனைப் பயன்படுத்துவது சுன்னாவிற்கு முரணானதாகும்.

How Duas can prevent Calamities:

Du'a is one of the most beneficial of remedies; it is the enemy of calamity; it wards it off, remedies it, prevents it befalling, alleviates it or reduces it if it befalls. It is the weapon of the believer. In the case of calamity, one of three scenarios must apply:

- 1. If Dua is stronger than the calamity, so it wards it off.***
- 2. If it is weaker than the calamity, so the calamity overpowers it and befalls the person, but it may reduce it even if it is weak.***
- 3. They resist one another and each impedes the other.***

Verily, your journey is long, and the perils are many. Your destination is far, and the path is treacherous. So utilize your du'a. Use it to ward off the evil of yourself, and the evil of your enemies, and the evil that is destined for you. And use it as you strive to reach your every goal, and struggle to arrive at your desired destination.

***Du'a is your sharpest sword, and your
strongest weapon.***

O Almighty Allah ! (ﷻ) - forgive the errors and mistakes that might have crept in this book. O Our Lord! Accept this humble dedication. Verily Thou art the Mighty the Wise.

All Praise is due to Allah,(ﷻ) the Creator of all, the Giver of everything.

And He is far Exalted above what others ascribe to Him.

And May Peace and Blessing be upon the perfect worshipper of Allah, ﷺ the Final Messenger, Muhammad ibn Abdillah (ﷺ) and

all those who follow him.

42. துஆ பெருந் துன்பங்களிலிருந்து எவ்வாறு பாதுகாக்கின்றது.

துஆ என்பது சிகிர்ச்சைகள் மற்றும் மருந்துகளில் மிகச் சிறந்த மருந்தாகும். அது பெருந் துன்பங்களின் எதிரி. ஆகவே அத்துன்பங்களை தடுத்து நிறுத்துவதுடன் அதற்கு பரிகாரமளித்து அவை ஏற்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கின்றது. அவை நேரிட்டாலும் அதன் தாக்கத்தைக் குறைக்கின்றது அல்லது இல்லாமலாக்குகின்றது. மேலும் அது நம்பிக்கையாளர்களின் ஆயுதம். எனவே துஆ பின்வரும் மூன்று வழிகளில் பரிகாரமளிக்கின்றது..

1. அத்துன்பத்தைவிட துஆ பலமாக இருப்பின் அத்துன்பத்தை தடுத்து நிறுக்கத்தக்கின்றது.
2. துன்பத்தை விட துஆ பலவீனமாக இருப்பின் துஆவை வென்று ஒரு மனிதனுக்கு துன்பம் ஏற்படின் அது பலவீனமாக இருப்பினும் அத்துன்பத்தின் தன்மையைக் குறைக்கும்.
3. அவை ஒன்றை ஒன்று எதிர்த்து ஒன்றை மற்றையது தடை செய்யும்.

எனவே மனிதா நிச்சயமாக உனது பயனம் நீண்டது, அதில்
ஆபத்துக்களோ அதிகம். உனது இலக்கு மிகவும் தூரமானது,
பாதையோ துரோகங்கள் ஏமாற்றுக்கள் நிறைந்தது. எனவே
துஆவைப் பயன்படுத்து. உனது பாவங்களையும் எதிரிகளது
பாவங்களையும் அழித்தொழிக்க அதனைப் பயன்படுத்து. மேலும்
உனது ஒவ்வொரு இலக்குகளையும் அடைவதற்காக,
பாடுபடுவதற்காக, உழைப்பதற்காக, அதனைப் பயன்படுத்து.
நிச்சயம் நீ விரும்பும் உனது இலக்கை
அடைந்துகொள்வதற்காகப் அது போராடும். **அதுவே உனது
கூரிய வாள் உனது பலமான ஆயுதம்.**

எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ்வே இந் நூலில் இடம்பெற்ற
தவறுகளையும் பிழைகளையும் மன்னிப்பாயாக!

**எங்கள் இறைவனே! இப்பணிவான அர்ப்பணிப்பை ஏற்றுக்
கொள்வாயாக!**

Contents.	Beseeching	DU'A	Page
------------------	-------------------	-------------	-------------

1. Preface-Praying & Remembering Him			1-4
2. Du'a is direct communication with Allah			4
3. A Prayer or Du'a			5
4. Remembering Allah			6
5. Du'a is the only act that repels Predestination:			7
6. Du'a is the only Act that Changes Predestination:			7
7. Divine Decree			8-12
8. To Cry Out Loud in Public.			12
9. The Reward of Du'a is guaranteed			13
10. Du'a is one of the easiest acts of worship			14
11. To Make Excessively Long Du'as in Congregation			15
12. Raising One's Hands			21
13. To Cry			22
14. To Pray Quietly			24
15. Acknowledging one's Sins			24
16. To implore Allah Earnestly			26
17. To Pray with Concise Du'as			28
18. To Start Du'a with One's Self.			32
19. To Pray for all Muslims.			33
20. To say 'Amin'			36
21. Poetry in Du'a.			37
22. Transgression in Du'a			38
23. Not Expecting a Response			39
24. To Look Upwards During the Prayer			40
25. Du'a while Prostrating			41
26. Du'a Before the End of Salat			42
27. Du'a After the Salaat			44

28.An Hour on Friday	46
29.When Waking up at Night	47
30.When the Soul of a Person is Taken	49
31.At the crowing of a Rooster	49
32.The Person Reciting the Qur'an	50
33.The Du'a for a Person in his Absence.	50
34. Important etiquettes of Making Du'a	51
35. In conclusion	55
36.Confirming with the Etiquette of Du'a	56
37.To request a pious person to perform a du'a	58
38.Tawassul by asking a living person to make du'a.	62
39.Wiping one's face after Finishing the Du'a.	63
40.Sincere Du'a for the Dead	64
41.Kissing one's thumbs and rubbing one's eyes with them.	64
42.Dua in a Group	65 -67
43.To Clasp One's Hands to One's Chest During Du'a.	68
44.To Specify the Unspecified.	69
45.How Duas can prevent Calamities:	75
46.Du'a is your sharpest sword, strongest weapon.	76